

ПРИЛОЖЕНИЕ I
КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva 200 mg/245 mg филмирани таблетки

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всяка филмирана таблетка съдържа 200 mg емтрицитабин (emtricitabine) и 245 mg тенофовир дизопроксил (tenofovir disoproxil) (еквивалентни на 291,5 mg тенофовир дизопроксил фосфат или 136 mg тенофовир).

За пълния списък на помощните вещества вижте точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Филмирана таблетка

Синя, елипсовидна, двойноизпъкнала филмирана таблетка без делителна черта, с размери приблизително 19,35 x 9,75 mm.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Лечение на HIV-1 инфекция

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva е показан в комбинирана антиретровирусна терапия за лечение на възрастни, инфектирани с HIV-1 (вж. точка 5.1).

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva е показан и за лечение на юноши, инфектирани с HIV-1, с резистентност към нуклеозидни инхибитори на обратната транскриптаза (НИОТ) или токсичност, изключващи възможността за употреба на средства от първа линия (вж. точки 4.2, 4.4 и 5.1).

Предекспозиционна профилактика (ПрЕП)

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva е показан в комбинация с по-безопасни сексуални практики за предекспозиционна профилактика за намаляване на риска от придобита по полов път HIV-1 инфекция при високорискови възрастни и юноши (вж. точки 4.2, 4.4 и 5.1).

4.2 Дозировка и начин на приложение

Терапията с Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се назначи от лекар с опит в лечението на HIV инфекции.

Дозировка

Лечение на HIV при възрастни и юноши на възраст 12 години или по-големи, с тегло най-малко 35 kg

Една таблетка веднъж дневно.

Превенция на HIV при възрастни и юноши на възраст 12 години или по-големи, с тегло най-малко 35 kg

Една таблетка веднъж дневно.

Емтрицитабин и тенофовир дизопроксил се предлагат като отделни лекарствени продукти за лечение на HIV-1 инфекция, ако се налага прекратяване или промяна на дозата на една от съставките на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva. Моля, направете справка с Кратката характеристика на тези лекарствени продукти.

Ако е пропусната една доза Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva в рамките на 12 часа от обичайното време за приемането ѝ, Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се приеме възможно най-скоро и обичайната дозова схема трябва да се продължи. Ако е пропусната една доза Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva с повече от 12 часа и вече почти е дошло време за следващата доза, пропуснатата доза не трябва да се приема и обичайната дозова схема трябва да се продължи.

Ако се появи повръщане в рамките на 1 час след приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, трябва да се приеме друга таблетка. Ако се появи повръщане след повече от 1 час след приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, втора доза не трябва да се приема.

Специални популации

Пациенти в старческа възраст

Не се налага адаптиране на дозата (вж. точка 5.2).

Бъбречно увреждане

Емтрицитабин и тенофовир се елиминират чрез бъбречна екскреция и експозицията на емтрицитабин и тенофовир се повишава при индивиди с бъбречна дисфункция (вж. точки 4.4 и 5.2).

Възрастни с бъбречно увреждане

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се прилага при индивиди с креатининов клирънс (CrCl) < 80 ml/min, само ако се приема, че потенциалните ползи надвишават потенциалните рискове. Вижте Таблица 1.

Таблица 1: Препоръки за прилагане при възрастни с бъбречно увреждане

	Лечение на HIV-1 инфекция	Предекспозиционна профилактика
Леко бъбречно увреждане (CrCl 50-80 ml/min)	Ограничени данни от клинични проучвания подкрепят прилагането веднъж дневно (вж. точка 4.4).	Ограничени данни от клинични проучвания подкрепят прилагането веднъж дневно при инфектирани с HIV-1 индивиди с CrCl 60-80 ml/min. Не се препоръчва употреба при инфектирани с HIV-1 индивиди с CrCl < 60 ml/min, тъй като не е проучван при тази популация (вж. точки 4.4 и 5.2).
Умерено бъбречно увреждане (CrCl 30-49 ml/min)	Препоръките за приложение на всеки 48 часа, се базират на моделиране на фармакокинетични данни при единична доза емтрицитабин и тенофовир дизопроксил при	Не се препоръчва за употреба при тази популация.

	Лечение на HIV-1 инфекция	Предекспозиционна профилактика
	неинфектирани с HIV пациенти с различни степени на бъбречно увреждане (вж. точка 4.4).	
Тежко бъбречно увреждане (CrCl < 30 ml/min) и пациенти на хемодиализа	Не се препоръчва, тъй като не е възможно да се постигне подходящо понижение на дозата с комбинираната таблетка.	Не се препоръчва за употреба при тази популация.

Педиатрични пациенти с бъбречно увреждане

Не се препоръчва за употреба при индивиди на възраст под 18 години с бъбречно увреждане (вж. точка 4.4).

Чернодробно увреждане

Не се налага корекция на дозата при пациенти с чернодробно увреждане (вж. точки 4.4 и 5.2).

Педиатрична популация

Безопасността и ефикасността на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил при деца на възраст под 12 години не са установени (вж. точка 5.2).

Начин на приложение

Перорално приложение. За предпочитане е Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva да се приема с храна.

Филмираната таблетка Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva може да се разтвори в около 100 ml вода, портокалов или гроздов сок, след което веднага да се изпие.

4.3 Противопоказания

Свърхчувствителност към активните вещества или към някое от помощните вещества, изброени в точка 6.1.

Употреба за предекспозиционна профилактика при индивиди с неизвестен или положителен HIV-1 статус.

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Пациенти, с HIV-1 мутации

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се избягва при пациенти с предшестващо антиретровирусно лечение, с HIV-1 с K65R мутация (вж. точка 5.1).

Обща стратегия за превенция на HIV-1 инфекция

Не винаги Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva е ефективен при превенцията на придобиване на HIV-1. Времето до началото на протекцията след започване на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил е неизвестно.

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се използва за предекспозиционна профилактика само като част от стратегията за обща превенция на HIV-1 инфекция, включваща използване на други мерки за превенция на HIV-1 (напр. последователна и правилна употреба на презерватив, познания за HIV-1 статуса, редовно изследване за други инфекции, предавани по полов път).

Риск от резистентност при неоткрита HIV-1 инфекция

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се използва за намаляване на риска от придобиване на HIV-1 само при индивиди, за които е потвърдено, че са HIV отрицателни (вж. точка 4.3). Когато Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva се използва за предекспозиционна профилактика, трябва да се препотвърждава на чести интервали, че индивидите са HIV-1 отрицателни (напр. най-малко на всеки 3 месеца), като се използва комбиниран антиген/антитяло тест.

Приложен самостоятелно Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не представлява цялостен режим за лечение на HIV-1 и при индивиди с неоткрита HIV-1 инфекция, които приемат само емтрицитабин/тенофовир дизопроксил, са възникнали мутации на HIV-1 резистентност.

При наличие на клинични симптоми, съответстващи на остра вирусна инфекция, и съмнение за скорошни (< 1 месец) експозиции на HIV-1, употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се отложи за най-малко един месец и HIV-1 статусът да се препотвърди, преди започване на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за предекспозиционна профилактика.

Значимост на придържането към лечението

Ефективността на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил за намаляване на риска от придобиване на HIV-1 корелира силно с придържането към лечението, както е доказано чрез измеримите нива на лекарството в кръвта (вж. точка 5.1). Неинфектираните с HIV-1 индивиди трябва да бъдат съветвани на чести интервали да се придържат стриктно към препоръчителната дневна схема на прилагане на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva.

Пациенти с инфекция с вируса на хепатит В или С

Инфектираните с HIV 1 пациенти с хронична инфекция с хепатит В или С, лекувани с антиретровирусна терапия, са с повишен риск за развитие на тежки и потенциално летални нежелани чернодробни реакции. Лекарите трябва да имат предвид съвременните насоки за лечение на HIV за овладяването на HIV инфекция при пациенти, коинфектирани с вируса на хепатит В (HBV) или с вируса на хепатит С (HCV).

Безопасността и ефикасността на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил за предекспозиционна профилактика при пациенти с HBV или HCV инфекция не са установени.

В случай на едновременна антивирусна терапия за хепатит В или С, моля, вижте също съответните Кратки характеристики на продукта за тези лекарствени продукти. Вижте също „Употреба с ледипасвир и софосбувир“, или софосбувир и велпатасвир по-долу.

Тенофовир дизопроксил е показан за лечението на HBV, а емтрицитабин е показал активност срещу HBV във фармакодинамични проучвания, но безопасността и ефикасността на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил не са точно установени при пациенти с хронична инфекция с HBV.

Прекратяването на терапията с Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva при пациенти, инфектирани с HBV, може да е свързано с тежки остри обостряния на хепатита. При пациенти инфектирани с HBV, при които се прекрати лечението с Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, трябва да се следят внимателно клиничните и лабораторни показатели в продължение на поне няколко месеца след спиране на лечението. Ако е подходящо, терапията на хепатит В може да се поднови. При пациенти с напреднало чернодробно заболяване или цироза, прекратяването на лечението не се препоръчва, тъй като обострянето на хепатита след прекратяване на лечението може да доведе до чернодробна декомпенсация.

Чернодробно заболяване

Безопасността и ефикасността на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил при пациенти с налични тежки чернодробни нарушения не са установени. Фармакокинетиката на тенофовир е проучена при пациенти с чернодробно увреждане и не се налага адаптиране на дозата. Фармакокинетиката на емтрицитабин не е проучена при пациенти с чернодробно увреждане. Базирайки се на минималното метаболизиране на емтрицитабин в черния дроб и елиминирането му чрез бъбреците, е малко вероятно да се наложи адаптиране на дозата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva при пациенти с чернодробно увреждане (вж. точки 4.2 и 5.2).

Инфектирани с HIV-1 пациенти с предварително съществуваща чернодробна дисфункция, включително активен хроничен хепатит, имат повишена честота на нарушения на чернодробната функция по време на комбинирана антиретровирусна терапия (КАРТ) и трябва да се проследяват в съответствие със стандартната практика. Ако при такива пациенти се наблюдава влошаване на чернодробното заболяване, трябва да се обмисли прекъсване или прекратяване на лечението.

Ефекти върху бъбреците и костите при възрастни

Ефекти върху бъбреците

Емтрицитабин и тенофовир се екскретират предимно през бъбреците чрез комбинация от гломерулна филтрация и активна тубулна секреция. Има съобщения за бъбречна недостатъчност, бъбречно увреждане, повишено ниво на креатинина, хипофосфатемия и проксимална тубулопатия (включително синдром на Fanconi) при прилагане на тенофовир дизопроксил (вж. точка 4.8).

Проследяване на бъбречната функция

Преди започване на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за лечението на HIV-1 инфекция или за употреба в предекспозиционна профилактика, се препоръчва изчисляване на креатининовия клирънс при всички индивиди.

При индивиди без рискови фактори за бъбречно заболяване се препоръчва проследяване на бъбречната функция (креатининов клирънс и серумни фосфати) след две до четири седмици на употреба, след три месеца на употреба, а след това на всеки три до шест месеца.

При индивиди с рискови фактори за бъбречно заболяване се препоръчва по-често проследяване на бъбречната функция.

Вижте също „Едновременно приложение с други лекарствени продукти“ по-долу.

Поведение в зависимост от бъбречната функция при инфектирани с HIV 1 пациенти

Ако серумните фосфати са $< 1,5 \text{ mg/dl}$ ($0,48 \text{ mmol/l}$) или креатининовият клирънс е намален до $< 50 \text{ ml/min}$ при пациенти, получаващи Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, бъбречната функция трябва да се оцени отново в рамките на една седмица, включвайки изследвания на кръвната захар, калия в кръвта и концентрацията на глюкозата в урината (вж. точка 4.8, проксимална тубулопатия). При пациенти с намален креатининов клирънс до $< 50 \text{ ml/min}$ или намалени нива на серумните фосфати до $< 1,0 \text{ mg/dl}$ ($0,32 \text{ mmol/l}$) трябва да се обмисли евентуално прекъсване на лечението с Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva. Прекъсване на лечението с Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се обсъди също и в случай на прогресивно влошаване на бъбречната функция, когато не е установена друга причина.

Безопасността на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил по отношение на бъбреците е проучвана в много ограничена степен само при инфектирани с HIV-1 пациенти с увредена бъбречна функция (креатининов клирънс $< 80 \text{ ml/min}$). При инфектирани с HIV-1 пациенти с креатининов клирънс между 30 и 49 ml/min се препоръчва адаптиране на дозовия интервал (вж. точка 4.2). Ограничени данни от клинични проучвания предполагат, че удълженият дозов интервал не е оптимален и може да доведе до повишаване на токсичността и до евентуално неадекватен отговор. Освен това, при едно малко клинично проучване подгрупата пациенти с креатининов

клирънс между 50 и 60 ml/min, които са получавали тенофовир дизопроксил в комбинация с емтрицитабин на всеки 24 часа, са имали 2 до 4 пъти по-висока експозиция на тенофовир и влошаване на бъбречната функция (вж. точка 5.2). Затова е необходима внимателна оценка на съотношението полза/риск, когато Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva се използва при пациенти с креатининов клирънс < 60 ml/min и бъбречната функция трябва да се следи внимателно. Освен това, трябва да се следи внимателно клиничния отговор от лечението при пациенти, получаващи Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva с удължен дозов интервал. Не се препоръчва употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva при пациенти с тежко бъбречно увреждане (креатининов клирънс < 30 ml/min) и при пациенти, при които се налага хемодиализа, тъй като не е възможно да се постигне подходящо понижаване на дозата с комбинираните таблетки (вж. точки 4.2 и 5.2).

Поведение в зависимост от бъбречната функция при предекспозиционна профилактика

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил не е проучван при инфектирани с HIV-1 индивиди с креатининов клирънс < 60 ml/min и затова не се препоръчва за употреба в тази популация. Ако серумните фосфати са < 1,5 mg/dl (0,48 mmol/l) или креатининовият клирънс е намален до < 60 ml/min при някой индивид, получаващ Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за предекспозиционна профилактика, бъбречната функция трябва да се оцени отново в рамките на една седмица, включвайки изследвания на кръвната захар, калия в кръвта и концентрацията на глюкозата в урината (вж. точка 4.8, проксимална тубулопатия). При индивиди с намален креатининов клирънс до < 60 ml/min или намалени нива на серумните фосфати до < 1,0 mg/dl (0,32 mmol/l) трябва да се обмисли прекъсване на употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva. Прекъсване на употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се обсъди и в случай на прогресивно влошаване на бъбречната функция, когато не е установена друга причина.

Ефекти върху костите

Костните аномалии като остеомалация, която може да се прояви като упорита или влошаваща се болка в костите, и която нечесто предразполага към фрактури, може да са свързани с индуцирана от тенофовир дизопроксил проксимална бъбречна тубулопатия (вж. точка 4.8).

Тенофовир дизопроксил може да причини също намаляване на костната минерална плътност (КМП).

Ако се подозират или бъдат установени костни аномалии, трябва да се предприеме подходяща консултация.

Лечение на инфекция с HIV-1

При 144-седмично контролирано клинично проучване (GS-99-903), сравняващо тенофовир дизопроксил със ставудин в комбинация с ламивудин и ефавиренц при пациенти без предшестваща антиретровирусна терапия, е наблюдавано леко понижение на КМП на бедрената кост и гръбначния стълб и в двете групи на лечение. Понижението на КМП на гръбначния стълб и промените в костните биомаркери след 144 седмици, в сравнение с изходните стойности, са били значително по-големи в групата с тенофовир дизопроксил. В същата група, понижението на КМП на бедрената кост е било значително по-голямо до 96 седмици. Въпреки това, след 144 седмици не е имало повишен риск от фрактури или доказателства за клинично значими костни аномалии в това проучване.

В други проучвания (проспективни и кръстосани), изразените намаления на КМП са наблюдавани при пациенти, лекувани с тенофовир дизопроксил като част от схема, съдържаща усилен протеазен инхибитор. Като цяло, с оглед на костните аномалии, свързани с тенофовир дизопроксил, и ограниченията на дългосрочните данни за въздействието на тенофовир дизопроксил върху костното здраве и риска от фрактури, трябва да се обмисли алтернативна схема на лечение при пациенти с остеопороза, които са изложени на висок риск от фрактури.

Предекспозиционна профилактика

В клинични проучвания на инфектирани с HIV-1 индивиди, е наблюдавано леко понижение на КМП. В едно проучване при 498 мъже, средната промяна в КМП от изходно ниво до седмица 24 варира от -0,4% до -1,0%, като обхваща бедрената кост, гръбнака, шийката на бедрената кост и трохантера, при мъже, които са получавали ежедневна профилактика с емтрицитабин/тенофовир дизопроксил (n = 247) спрямо плацебо (n = 251).

Ефекти върху бъбреците и костите при педиатричната популация

Има съмнения, свързани с дългосрочните ефекти върху бъбреците и костите на тенофовир дизопроксил по време на лечението на инфекция с HIV-1 в педиатричната популация и дългосрочните ефекти на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил върху бъбреците и костите, когато се използва за предекспозиционна профилактика при неинфектирани юноши (вж. точка 5.1). Още повече, че обратимостта на бъбречната токсичност след прекратяване на тенофовир дизопроксил за лечение на HIV-1 или след прекратяване на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил за предекспозиционна профилактика не може да бъде напълно установена.

Препоръча се мултидисциплинарен подход, за да се прецени съотношението полза/риск от употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за лечение на инфекция с HIV-1 или за предекспозиционна профилактика, да се вземе решение за подходящо проследяване по време на лечението (включително решение за прекратяване на лечението) и да се обмисли необходимостта от допълнително лечение за всеки отделен случай.

При използването на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за предекспозиционна профилактика трябва да се прави повторна оценка на индивидите при всяка визита, за да се провери дали те все още остават с висок риск от инфекция с HIV-1. Рискът от инфекция с HIV-1 трябва да се балансира спрямо възможността за ефекти върху бъбреците и костите при дългосрочна употреба на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva.

Ефекти върху бъбреците

Има съобщения за бъбречни нежелани реакции, отговарящи на проксимална бъбречна тубулопатия, при инфектирани с HIV-1 педиатрични пациенти на възраст 2 до < 12 години в клиничното проучване GS-US-104-0352 (вж. точки 4.8 и 5.1).

Проследяване на бъбречната функция

Бъбречната функция (креатинининов клирънс и серумни фосфати) трябва да се оцени преди започване на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за лечение на HIV-1 или за предекспозиционна профилактика и трябва да се проследява по време на употребата, както при възрастните (вж. по-горе).

Поведение в зависимост от бъбречната функция

Ако е потвърдено, че серумният фосфат е < 3,0 mg/dl (0,96 mmol/l) при педиатрични пациенти, получаващи емтрицитабин/тенофовир дизопроксил, бъбречната функция трябва да се оцени отново в рамките на една седмица, включително изследвания на кръвната захар, калия в кръвта и концентрацията на глюкозата в урината (вж. точка 4.8, проксимална тубулопатия). Ако се подозират или са установени бъбречни аномалии, тогава трябва да се направи консултация с нефролог, за да се обсъди евентуално прекъсване на употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva. Прекъсване на употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се обсъди и в случай на прогресивно влошаване на бъбречната функция, когато не е установена друга причина.

Едновременно приложение и риск от бъбречна токсичност

Приложими са същите препоръки както при възрастните (вж. „Едновременно приложение на други лекарствени продукти“ по-долу).

Бъбречно увреждане

Не се препоръчва употребата на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил при индивиди на възраст под 18 години с бъбречно увреждане (вж. точка 4.2).

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не трябва да се започва при педиатрични пациенти с бъбречно увреждане и трябва да се прекрати при педиатрични пациенти, които са развили бъбречно увреждане по време на употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva.

Ефекти върху костите

Употребата на тенофовир дизопроксил може да причини редуция на КМП. Ефектите на свързаните с тенофовир дизопроксил промени на КМП върху костното здраве в дългосрочен план и риска от бъдещи фрактури са неясни (вж. точка 5.1).

Ако се подозират или открият костни аномалии по време на употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva при всеки педиатричен пациент, трябва да се направи консултация с ендокринолог и/или нефролог.

Тегло и метаболитни параметри

По време на антиретровирусна терапия може да настъпи увеличаване на теглото и на нивата на липидите и глюкозата в кръвта. Такива промени до известна степен могат да бъдат свързани с контрола на заболяването и начина на живот. Относно липидите, в някои случаи има доказателства за ефект на лечението, докато относно увеличаването на теглото няма твърди доказателства, които да свързват това с някакво конкретно лечение. За проследяване на липидите и глюкозата в кръвта се прави справка с установените насоки за лечение на HIV. Липидните нарушения трябва да се лекуват по клинично подходящ начин.

Митохондриална дисфункция след експозиция *in utero*

Нуклеоз(т)идните аналози могат да повлияят митохондриалната функция в различна степен, което е най-добре изразено при ставудин, диданозин и зидовудин. Има съобщения за митохондриална дисфункция при HIV отрицателни кърмачета, които *in utero* и/или след раждането са били изложени на нуклеозидни аналози; в повечето случаи те са се отнасяли за лечение със схеми, съдържащи зидовудин. Основните нежелани реакции, за които се съобщава, са хематологични нарушения (анемия, неутропения) и метаболитни нарушения (хиперлактатемия, хиперлипаземия). Тези събития често са били преходни. Има редки съобщения за неврологични нарушения с късна проява (хипертония, конвулсии, промени в поведението). Понастоящем не е известно дали подобни неврологични нарушения са преходни или постоянни. Тези находки трябва да се имат предвид при всяко дете, което *in utero* е било изложено на нуклеоз(т)идни аналози и при което са налице тежки клинични находки с неизвестна етиология, особено неврологични находки. Тези находки не променят актуалните за момента национални препоръки за прилагане на антиретровирусна терапия при бременни жени с цел предпазване от вертикално предаване на HIV.

Синдром на имунна реактивация

При инфектирани с HIV пациенти с тежка имунна недостатъчност при започване на КАРТ може да се развие възпалителна реакция от асимптоматични или резидуални опортюнистични патогени и да причини тежки клинични състояния или влошаване на симптомите. Обикновено подобни реакции се наблюдават през първите седмици или месеци от започване на КАРТ. Подходящи примери включват цитомегаловирусен ретинит, генерализирани и/или фокални микобактериални инфекции, пневмония, причинена от *Pneumocystis jirovecii*. Всички възпалителни симптоми трябва да се оценят и да се приложи лечение, ако е необходимо. В условията на имунно реактивиране се съобщава също за развитие на автоимунни нарушения (като болест на Graves и автоимунен хепатит); обаче, времето до настъпването им, което се съобщава е по-променливо и тези събития може да се случат много месеци след започване на лечението.

Опортюнистични инфекции

При инфектирани с HIV-1 пациенти, получаващи Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva или друга антиретровирусна терапия, може да продължат да се развиват опортюнистични инфекции и други усложнения на инфекцията с HIV и затова пациентите трябва да останат под внимателно клинично наблюдение от лекари с опит в лечението на пациенти със заболявания, свързани с HIV.

Остеонекроза

Въпреки че етиологията се приема за многофакторна (включваща приложение на кортикостероиди, консумация на алкохол, тежка имуносупресия, по-висок индекс на телесна маса), са съобщавани случаи на остеонекроза, особено при пациенти с напреднало HIV заболяване и/или с продължителна експозиция на КАРТ. Пациентите трябва да бъдат посъветвани да потърсят консултация с лекар, ако получат болки в ставите, скованост на ставите или затруднение в движенията.

Едновременно приложение на други лекарствени продукти

Трябва да се избягва приложението на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva едновременно или скоро след употреба на нефротоксични лекарствени продукти (вж. точка 4.5). Ако едновременната употреба с нефротоксични средства не може да се избегне, бъбречната функция трябва да бъде следена седмично.

Има съобщения за случаи на остра бъбречна недостатъчност след започване на лечение с висока доза или няколко нестероидни противовъзпалителни средства (НСПВС), при инфектирани с HIV-1 пациенти, лекувани с тенофовир дизопроксил и с рискови фактори за бъбречна дисфункция. Ако Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva се прилага едновременно с НСПВС, бъбречната функция съответно трябва да бъде следена.

Има съобщения за по-висок риск от бъбречно увреждане при инфектирани с HIV-1 пациенти, получаващи тенофовир дизопроксил в комбинация с протеазен инхибитор, усилен с ритонавир или кобицистат. При тези пациенти се изисква непрекъснато следене на бъбречната функция (вж. точка 4.5). При инфектирани с HIV-1 пациенти с рискови фактори по отношение на бъбреците, трябва да се прави внимателна преценка на едновременното приложение на тенофовир дизопроксил с усилен протеазен инхибитор,.

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не трябва да се прилага едновременно с други лекарствени продукти, съдържащи емтрицитабин, тенофовир дизопроксил, тенофовир алафенамид, или други цитидинови аналози, като ламивудин (вж. точка 4.5). Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не трябва да се прилага едновременно с адефовир дипивоксил.

Употреба с ледипасвир и софосбувир, софосбувир и велпатасвир, или софосбувир, велпатасвир и воксилапревир

Доказано е, че едновременното приложение на тенофовир дизопроксил с ледипасвир/софосбувир, софосбувир/велпатасвир, или софосбувир/велпатасвир/воксилапревир повишава плазмената концентрация на тенофовир, особено когато е включен в схема за лечение на HIV, която съдържа тенофовир дизопроксил и фармакокинетичен енхансер (ритонавир или кобицистат).

Безопасността на тенофовир дизопроксил при едновременно приложение с ледипасвир/софосбувир, софосбувир/велпатасвир, или софосбувир/велпатасвир/воксилапревир и фармакокинетичен енхансер не е установена. Потенциалният риск и ползата, свързани с едновременното приложение трябва да бъдат преценени, особено при пациенти с повишен риск от бъбречна дисфункция. Пациентите, които приемат ледипасвир/софосбувир,

софосбувир/велпатасвир, или софосбувир/велпатасвир/воксилапревир едновременно с тенофовир дизопроксил и усилен HIV протеазен инхибитор трябва да бъдат наблюдавани за нежелани лекарствени реакции, свързани с тенофовир дизопроксил.

Едновременно приложение на тенофовир дизопроксил и диданозин

Едновременното приложение не се препоръчва (вж. точка 4.5).

Тройна нуклеозидна терапия

Има съобщения за висока честота на вирусологичен неуспех и поява на резистентност в ранен стадий при инфектирани с HIV-1 пациенти, когато тенофовир дизопроксил е бил комбиниран с ламивудин и абакавир, както и с ламивудин и диданозин, при схема на приложение веднъж дневно. Съществува голямо структурно сходство между ламивудин и емтрицитабин и сходства във фармакокинетиката и фармакодинамиката на тези две вещества. По тази причина същите проблеми може да се наблюдават при приложение на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva с трети нуклеозиден аналог.

Старческа възраст

Емтрицитабин/тенофовир дизопроксил не е проучван при индивиди над 65-годишна възраст. Индивидите над 65-годишна възраст е по-вероятно да имат намалена бъбречна функция; затова е необходимо повишено внимание при приложение на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva при по-възрастни хора.

Помощни вещества

Този лекарствен продукт съдържа натрий, по-малко от 1 mmol (23 mg) на таблетка, т.е. практически не съдържа натрий.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Проучвания за взаимодействията са провеждани само при възрастни.

Тъй като Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva съдържа емтрицитабин и тенофовир дизопроксил, всички взаимодействия, които са идентифицирани поотделно при тези вещества, може да се появят и при Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva. Проучвания за взаимодействията са провеждани само при възрастни.

Фармакокинетиката на емтрицитабин и тенофовир в стационарно състояние остава непроменена при едновременно приложение на емтрицитабин и тенофовир дизопроксил, в сравнение с отделното прилагане на всеки лекарствен продукт.

In vitro и клинични проучвания на фармакокинетичните взаимодействия са показали, че възможността за осъществени чрез CYP450 взаимодействия, включващи емтрицитабин и тенофовир дизопроксил, с други лекарствени продукти е малка.

Не се препоръчва едновременно приложение

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не трябва да се прилага едновременно с други лекарствени продукти, съдържащи емтрицитабин, тенофовир дизопроксил, тенофовир алафенамид, или други цитидинови аналози, като ламивудин (вж. точка 4.4).

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не трябва да се прилага едновременно с адефовир дипивоксил.

Диданозин

Не се препоръчва едновременното приложение на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva и диданозин (вж. точка 4.4 и Таблица 2).

Лекарствени продукти с бъбречно елиминирани

Тъй като емтрицитабин и тенофовир се елиминират основно от бъбреците, едновременното приложение на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva с лекарствени продукти, които намаляват бъбречната функция или се конкурират за активната тубулна секреция (напр. цидофовир), може да повишат серумните концентрации на емтрицитабин, тенофовир и/или на едновременно прилаганите лекарствени продукти.

Трябва да се избягва прилагането на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva едновременно или скоро след прием на нефротоксичен лекарствен продукт. Някои примери включват, но не се ограничават до аминокликозиди, амфотерицин В, фоскарнет, ганцикловир, пентамидин, ванкомицин, цидофовир или интерлевкин-2 (вж. точка 4.4).

Други взаимодействия

Взаимодействия между съставките на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva или отделна(и) ѝ съставка(и), и други лекарствени продукти са изброени в Таблица 2 по-долу (повишаването е отбелязано с „↑“, понижаването с „↓“, липсата на промяна с „↔“, два пъти дневно с „b.i.d.“ и един път дневно с „q.d.“). Ако е наличен, 90 % доверителният интервал е посочен в скоби.

Таблица 2: Взаимодействия между Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva или отделна(ите) ѝ съставка(и) и други лекарствени продукти

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
АНТИ-ИНФЕКЦИОЗНИ		
Антиретровирусни		
Протеазни инхибитори		
Атазанавир/Ритонавир/Тенофовир дизопроксил (300 mg веднъж дневно /100 mg веднъж дневно/245 mg веднъж дневно)	Атазанавир: AUC: ↓ 25% (↓ 42 до ↓ 3) C _{max} : ↓ 28% (↓ 50 до ↑ 5) C _{min} : ↓ 26% (↓ 46 до ↑ 10) Тенофовир: AUC: ↑ 37% C _{max} : ↑ 34% C _{min} : ↑ 29%	Не се препоръчва адаптиране на дозата. Повишената експозиция на тенофовир може да потенцира нежелани реакции, свързани с тенофовир включително бъбречни нарушения. Бъбречната функция трябва да се следи внимателно (вж. точка 4.4).
Атазанавир/ритонавир/емтрицитабин	Взаимодействието не е проучвано.	
Дарунавир / Ритонавир/Тенофовир дизопроксил (300 mg веднъж дневно/100 mg веднъж дневно/245 mg веднъж дневно)	Дарунавир: AUC: ↔ C _{min} : ↔ Тенофовир: AUC: ↑ 22% C _{min} : ↑ 37%	Не се препоръчва адаптиране на дозата. Повишената експозиция на тенофовир може да потенцира нежелани реакции, свързани с тенофовир включително бъбречни нарушения. Бъбречната функция трябва да се следи внимателно (вж. точка 4.4).
Дарунавир/ритонавир/емтрицитабин	Взаимодействието не е проучвано.	

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Лопинавир/ Ритонавир/Тенофовир дизопроксил (400 mg два пъти дневно / 100 mg b.i.d /245 mg веднъж дневно)	Лопинавир/Ритонавир: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔ Тенофовир: AUC: ↑ 32% (↑ 25 до ↑ 38) C _{max} : ↔ C _{min} : ↑ 51% (↑ 37 до ↑ 66)	Не се препоръчва адаптиране на дозата. Повишената експозиция на тенофовир може да потенцира нежелани реакции, свързани с тенофовир включително бъбречни нарушения. Бъбречната функция трябва да се следи внимателно (вж. точка 4.4).
Лопинавир/ритонавир/ емтрицитабин	Взаимодействието не е проучвано.	
НИОТ		
Диданозин/ Тенофовир дизопроксил	Едновременното приложение на тенофовир дизопроксил и диданозин води до 40-60% повишаване на системната експозиция на диданозин, което може да повиши риска от свързани с диданозин нежелани реакции.	Не се препоръчва едновременното приложение на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva и диданозин (вж. точка 4.4). Повишената системна експозиция на диданозин

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Диданозин/Емтрицитабин	Взаимодействието не е проучвано.	може да доведе до увеличаване на свързаните с диданозин нежелани реакции. Има редки съобщения за панкреатит и лактатна ацидоза, понякога с летален изход. Едновременното приложение на тенофовир дизопроксил и диданозин в доза от 400 mg дневно е било свързано със значимо намаляване на броя на CD4 клетките, дължащо се вероятно на вълтреклетъчно взаимодействие, което увеличава количеството на фосфорилирания (т.е. активния) диданозин. Намалената доза от 250 mg диданозин, приложена едновременно с терапията с тенофовир дизопроксил, е свързана със съобщения за висока честота на вирусологичен неуспех в рамките на няколко проучвани комбинации за лечение на инфекция с HIV 1
Ламивудин/Тенофовир дизопроксил	<p>Ламивудин: AUC: ↓ 3% (↓ 8% до ↑ 15) C_{max}: ↓ 24% (↓ 44 до ↓ 12) C_{min}: NC</p> <p>Тенофовир: AUC: ↓ 4% (↓ 15 до ↑ 8) C_{max}: ↑ 102% (↓ 96 до ↑ 108) C_{min}: NC</p>	Ламивудин и Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не трябва да се прилагат едновременно (вж. точка 4.4).
Ефавиренц/ Тенофовир дизопроксил	<p>Ефавиренц: AUC: ↓ 4% (↓ 7 до ↓ 1) C_{max}: ↓ 4% (↓ 9 до ↑ 2) C_{min}: NC</p> <p>Тенофовир: AUC: ↓ 1% (↓ 8 до ↑ 6) C_{max}: ↑ 7% (↓ 6 до ↑ 22) C_{min}: NC</p>	Не се налага адаптиране на дозата на ефавиренц.

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
АНТИ-ИНФЕКЦИОЗНИ		
Антивирусни средства срещу вируса на хепатит В (HBV)		
Адефовир дипивоксил/ Тенофовир дизопроксил	Адефовир дипивоксил: AUC: ↓ 11% (↓ 14 до ↓ 7) C _{max} : ↓ 7% (↓ 13 до ↓ 0) C _{min} : NC Тенофовир: AUC: ↓ 2% (↓ 5 до ↑ 0) C _{max} : ↓ 1% (↓ 7 до ↑ 6) C _{min} : NC	Адефовир дипивоксил и Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не трябва да се прилагат едновременно (вж. точка 4.4).
Антивирусни средства срещу вируса на хепатит С (HCV)		
Ледипасвир/Софосбувир (90 mg/400 mg веднъж дневно) + Атазанавир/Ритонавир (300 mg веднъж дневно/100 mg веднъж дневно) + Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил (200 mg/245 mg веднъж дневно) ¹	Ледипасвир: AUC: ↑96% (↑74 до ↑121) C _{max} : ↑68% (↑54 до ↑84) C _{min} : ↑118% (↑91 до ↑150) Софосбувир: AUC: ↔ C _{max} : ↔ GS-331007 ² : AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↑ 42% (↑ 34 до ↑ 49) Атазанавир: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↑ 63% (↑ 45 до ↑ 84) Ритонавир: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↑ 45% (↑ 27 до ↑ 64) Емтрицитабин: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔ Тенофовир: AUC: ↔ C _{max} : ↑ 47% (↑ 37 до ↑ 58) C _{min} : ↑ 47% (↑ 38 до ↑ 57)	Повишените плазмени концентрации на тенофовир в резултат на едновременното приложение с тенофовир дизопроксил, ледипасвир/софосбувир и атазанавир/ритонавир може да повиши нежеланите реакции, свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни увреждания. Безопасността на тенофовир дизопроксил при приложението му едновременно с ледипасвир/софосбувир и фармакокинетичен енансер (например ритонавир или кобицистат) не е установена. Комбинацията трябва да се използва с повишено внимание и често проследяване на бъбречната функция, ако няма други налични алтернативи (вижте точка 4.4).

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
<p>Ледипасвир/Софосбувир (90 mg/400 mg веднъж дневно) + Дарунавир/Ритонавир (800 mg веднъж дневно/100 mg веднъж дневно) + Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил (200 mg/245 mg веднъж дневно)¹</p>	<p>Ледипасвир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Софосбувир: AUC: ↓ 27% (↓ 35 до ↓ 18) C_{max}: ↓ 37% (↓ 48 до ↓ 25)</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Дарунавир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Ритонавир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↑ 48% (↑ 34 до ↑ 63)</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↑ 50% (↑ 42 до ↑ 59) C_{max}: ↑ 64% (↑ 54 до ↑ 74) C_{min}: ↑ 59% (↑ 49 до ↑ 70)</p>	<p>Повишените плазмени концентрации на тенофовир в резултат на едновременното приложение с тенофовир дизопроксил, ледипасвир/софосбувир и дарунавир/ритонавир може да повиши нежеланите реакции, свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни нарушения. Безопасността на тенофовир дизопроксил при приложението му едновременно с ледипасвир/софосбувир и фармакокинетичен енхансер (например ритонавир или кобицистат) не е установена.</p> <p>Комбинацията трябва да се използва с повишено внимание и често проследяване на бъбречната функция, ако няма други налични алтернативи (вижте точка 4.4).</p>

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Ледипасвир/Софосбувир (90 mg/400 mg веднъж дневно) + Ефавиренц/Емтрицитабин /Тенофовир дизопроксил (600 mg/200 mg/245 mg веднъж дневно)	<p>Ледипасвир: AUC: ↓ 34% (↓ 41 до ↓ 25) C_{max}: ↓ 34% (↓ 41 до ↑ 25) C_{min}: ↓ 34% (↓ 43 до ↑ 24)</p> <p>Софосбувир: AUC: ↔ C_{max}: ↔</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Ефавиренц: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↑98% (↑ 77 до ↑ 123) C_{max}: ↑ 79% (↑ 56 до ↑ 104) C_{min}: ↑ 163% (↑ 137 до ↑ 197)</p>	Не се препоръчва адаптиране на дозата. Повишената експозиция на тенофовир може да потенцира нежелани реакции, които са свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни увреждания. Бъбречната функция трябва да се наблюдава стриктно (вижте точка 4.4).

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
<p>Ледипасвир/Софосбувир (90 mg/400 mg веднъж дневно) + Емтрицитабин/ Рилпивирин/Тенофовир дизопроксил (200 mg/25 mg/245 mg веднъж дневно)¹</p>	<p>Леедипасвир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Софосбувир: AUC: ↔ C_{max}: ↔</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Рилпивирин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↑40% (↑ 31 до ↑ 50) C_{max}: ↔ C_{min}: ↑91% (↑ 74 до ↑ 110)</p>	<p>Не се препоръчва адаптиране на дозата. Повишената експозиция на тенофовир може да потенцира нежелани реакции, които са свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни увреждания. Бъбречната функция трябва да се наблюдава стриктно (вижте точка 4.4).</p>

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Ледипасвир/Софосбувир (90 mg/400 mg веднъж дневно) + Долутегравир (50 mg веднъж дневно) + Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил (200 mg/245 mg веднъж дневно)	<p>Софосбувир: AUC: ↔ C_{max}: ↔</p> <p>GS-331007² AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Ледипасвир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Долутегравир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↑ 65% (↑ 59 до↑ 71) C_{max}: ↑ 61% (↑ 51 до↑ 72) C_{min}: ↑ 115% (↑ 105 до↑ 126)</p>	Не се налага адаптиране на дозата. Повишената експозиция на тенофовир може да потенцира нежелани реакции, които са свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни увреждания. Бъбречната функция трябва да се наблюдава стриктно (вижте точка 4.4).

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Софосбувир/Велпатасвир (400 mg/100 mg веднъж дневно) + Атазанавир/Ритонавир (300 mg веднъж дневно/100 mg веднъж дневно) + Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил (200 mg/245 mg веднъж дневно)	<p>Софосбувир: AUC: ↔ C_{max}: ↔</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↑ 42% (↑ 37 до ↑ 49)</p> <p>Велпатасвир: AUC: ↑ 142% (↑ 123 до ↑ 164) C_{max}: ↑ 55% (↑ 41 до ↑ 71) C_{min}: ↑ 301% (↑ 257 до ↑ 350)</p> <p>Атазанавир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↑ 39% (↑ 20 до ↑ 61)</p> <p>Ритонавир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↑ 29% (↑ 15 до ↑ 44)</p> <p>Emtricitabine: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Tenofovir: AUC: ↔ C_{max}: ↑ 55% (↑ 43 до ↑ 68) C_{min}: ↑ 39% (↑ 31 до ↑ 48)</p>	<p>Повишените плазмени концентрации на тенофовир в резултат на едновременното приложение на тенофовир дизопроксил, софосбувир/велпатасвир и атазанавир /ритонавир може да повишат нежеланите реакции, свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни увреждания. Безопасността на тенофовир дизопроксил при приложението му със софосбувир/велпатасвир и фармакокинетичен енхансер (например ритонавир или кобицистат) не е установена.</p> <p>Комбинацията трябва да се използва с повишено внимание и често проследяване на бъбречната функция (вижте точка 4.4).</p>

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
<p>Софосбувир/Велпатасвир (400 mg/100 mg веднъж дневно) + Дарунавир/Ритонавир (800 mg веднъж дневно/100 mg веднъж дневно) + Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил (200 mg/245 mg веднъж дневно)</p>	<p>Софосбувир: AUC: ↓ 28% (↓ 34 до ↓ 20) C_{max}: ↓ 38% (↓ 46 до ↓ 29)</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Велпатасвир: AUC: ↔ C_{max}: ↓ 24% (↓ 35 до ↓ 11) C_{min}: ↔</p> <p>Дарунавир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Ритонавир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↑ 39% (↑ 33 до ↑ 44) C_{max}: ↑ 55% (↑ 45 до ↑ 66) C_{min}: ↑ 52% (↑ 45 до ↑ 59)</p>	<p>Повишените плазмени концентрации на тенофовир в резултат на едновременното приложение на тенофовир дизопроксил, софосбувир/велпатасвир и дарунавир/ритонавир може да повишат нежеланите реакции, свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни увреждания. Безопасността на тенофовир дизопроксил при прилагане със софосбувир/велпатасвир и фармакокинетичен енхансер (например ритонавир или кобицистат) не е установена.</p> <p>Комбинацията трябва да се използва с повишено внимание и често проследяване на бъбречната функция (вижте точка 4.4).</p>

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Софосбувир/Велпатасвир (400 mg/100 mg веднъж дневно) + Лопинавир/Ритонавир (800 mg/200 mg веднъж дневно) + Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил (200 mg/245 mg веднъж дневно)	<p>Софосбувир: AUC: ↓ 29% (↓ 36 до ↓ 22) C_{max}: ↓ 41% (↓ 51 до ↓ 29)</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Велпатасвир: AUC: ↔ C_{max}: ↓ 30% (↓ 41 до ↓ 17) C_{min}: ↑ 63% (↑ 43 до ↑ 85)</p> <p>Лопинавир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Ритонавир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↔ C_{max}: ↑ 42% (↑ 27 до ↑ 57) C_{min}: ↔</p>	<p>Повишените плазмени концентрации на тенофовир в резултат на едновременното приложение на тенофовир дизопроксил, софосбувир/велпатасвир и лопинавир/ритонавир може да повишат нежеланите реакции, свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни увреждания. Безопасността на тенофовир дизопроксил при прилагане със софосбувир/велпатасвир и фармакокинетичен енхансер (например ритонавир или кобицистат) не е установена.</p> <p>Комбинацията трябва да се използва с повишено внимание и често проследяване на бъбречната функция (вижте точка 4.4).</p>

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Софосбувир/Велпатасвир (400 mg/100 mg веднъж дневно) + Ралтегравир (400 mg b.i.d) + Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил (200 mg/245 mg веднъж дневно)	<p>Софосбувир: AUC: ↔ C_{max}: ↔</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Велпатасвир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Ралтегравир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↓ 21% (↓ 58 до ↑ 48)</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↑ 40% (↑ 34 до ↑ 45) C_{max}: ↑ 46% (↑ 39 до ↑ 54) C_{min}: ↑ 70% (↑ 61 до ↑ 79)</p>	Не се налага адаптиране на дозата. Повишената експозиция на тенофовир може да потенцира нежелани реакции, които са свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни увреждания. Бъбречната функция трябва да се наблюдава стриктно (вижте точка 4.4).

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Софосбувир/Велпатасвир (400 mg/100 mg веднъж дневно) + Ефавиренц/Емтрицитабин /Тенофовир дизопроксил (600 mg/200 mg/245 mg веднъж дневно)	<p>Софосбувир: AUC: ↔ C_{max}: ↑ 38% (↑ 14 до ↑ 67)</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Велпатасвир: AUC: ↓ 53% (↓ 61 до ↓ 43) C_{max}: ↓ 47% (↓ 57 до ↓ 36) C_{min}: ↓ 57% (↓ 64 до ↓ 48)</p> <p>Ефавиренц: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↑ 81% (↑ 68 до ↑ 94) C_{max}: ↑ 77% (↑ 53 до ↑ 104) C_{min}: ↑ 121% (↑ 100 до ↑ 143)</p>	Едновременното приложение на софосбувир/велпатасвир и ефавиренц се очаква да понижи плазмените концентрации на велпатасвир. Едновременното приложение на софосбувир/велпатасвир с режими, съдържащи ефавиренц, не се препоръчва.

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Софосбувир/Велпатасвир (400 mg/100 mg веднъж дневно) + Емтрицитабин/Рилпивирин /Тенофовир дизопроксил (200 mg/25 mg/245 mg веднъж дневно)	<p>Софосбувир: AUC: ↔ C_{max}: ↔</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Велпатасвир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Рилпивирин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↑ 40% (↑ 34 до ↑ 46) C_{max}: ↑ 44% (↑ 33 до ↑ 55) C_{min}: ↑ 84% (↑ 76 до ↑ 92)</p>	Не се препоръчва адаптиране на дозата. Повишената експозиция на тенофовир може да потенцира нежелани реакции, които са свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни увреждания. Бъбречната функция трябва да се наблюдава стриктно (вижте точка 4.4).

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Софосбувир/Велпатасвир/Воксилапревир (400 mg/100 mg/100 mg+100 mg веднъж дневно) ³ + Дарунавир (800 mg веднъж дневно) + Ритонавир (100 mg веднъж дневно) + Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил (200 mg/245 mg веднъж дневно)	<p>Софосбувир: AUC: ↔ C_{max}: ↓ 30% C_{min}: N/A</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: N/A</p> <p>Велпатасвир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Воксилапревир: AUC: ↑ 143% C_{max}: ↑ 72% C_{min}: ↑ 300%</p> <p>Дарунавир: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↓ 34%</p> <p>Ритонавир: AUC: ↑ 45% C_{max}: ↑ 60% C_{min}: ↔</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↑ 39% C_{max}: ↑ 48% C_{min}: ↑ 47%</p>	<p>Повишените плазмени концентрации на тенофовир в резултат на едновременното приложение на тенофовир дизопроксил, софосбувир/велпатасвир/воксилапревир и дарунавир/ритонавир може да повишат нежеланите реакции, свързани с тенофовир дизопроксил, включително бъбречни увреждания. Безопасността на тенофовир дизопроксил при прилагане със софосбувир/велпатасвир/воксилапревир и фармакокинетичен енхансер (например ритонавир или кобицистат) не е установена.</p> <p>Комбинацията трябва да се използва с повишено внимание и често проследяване на бъбречната функция (вижте точка 4.4).</p>

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
Софосбувир (400 mg веднъж дневно) + Ефавиренц/Емтрицитабин /Тенофовир дизопроксил (600 mg/200 mg/245 mg веднъж дневно)	<p>Софосбувир: AUC: ↔ C_{max}: ↓ 19% (↓ 40 до ↑ 10)</p> <p>GS-331007²: AUC: ↔ C_{max}: ↓ 23% (↓ 30 до ↑ 16)</p> <p>Ефавиренц: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔</p> <p>Тенофовир: AUC: ↔ C_{max}: ↑ 25% (↑ 8 до ↑ 45) C_{min}: ↔</p>	Не се препоръчва адаптиране на дозата.
Рибавирин/Тенофовир дизопроксил	<p>Рибавирин: AUC: ↑ 26% (↑ 20 до ↑ 32) C_{max}: ↓ 5% (↓ 11 до ↑ 1) C_{min}: NC</p>	Не се налага адаптиране на дозата на рибавирин.
Антивирусни средства срещу херпесни вируси		
Фамцикловир/ Емтрицитабин	<p>Фамцикловир: AUC: ↓ 9% (↓ 16 до ↓ 1) C_{max}: ↓ 7% (↓ 22 до ↑ 11) C_{min}: NC</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↓ 7% (↓ 13 до ↓ 1) C_{max}: ↓ 11% (↓ 20 до ↑ 1) C_{min}: NC</p>	Не се налага адаптиране на дозата на фамцикловир.
Антимикробактериални средства		
Рифампицин/ Тенофовир дизопроксил	<p>Тенофовир: AUC: ↓ 12% (↓ 16 до ↓ 8) C_{max}: ↓ 16% (↓ 22 до ↓ 10) C_{min}: ↓ 15% (↓ 12 до ↓ 9)</p>	Не се налага адаптиране на дозата.

Лекарствени продукти по терапевтични области	Ефекти върху нивата на лекарствата Средна промяна, , на AUC, C _{max} , C _{min} в проценти с 90% доверителен интервал, ако е наличен (механизъм)	Препоръки относно едновременното приложение с Емтрицитабин / Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин 200 mg, тенофовир дизопроксил 245 mg)
ПЕРОРАЛНИ КОНТРАЦЕПТИВИ		
Норгестимат/Етинил естрадиол/Тенофовир дизопроксил	<p>Норгестимат: AUC: ↓ 4% (↓ 32 до ↑ 34) C_{max}: ↓ 5% (↓ 27 до ↑ 24) C_{min}: NC</p> <p>Етинилестрадиол: AUC: ↓ 4% (↓ 9 до ↑ 0) C_{max}: ↓ 6% (↓ 13 до ↑ 0) C_{min}: ↓ 2% (↓ 9 до ↑ 6)</p>	Не се налага адаптиране на дозата на норгестимат/етинилестрадиол.
ИМУНОСУПРЕСОРИ		
Такролимус/Тенофовир дизопроксил/ Емтрицитабин	<p>Такролимус: AUC: ↑ 4% (↓ 3 до ↑ 11) C_{max}: ↑ 3% (↓ 3 до ↑ 9) C_{min}: NC</p> <p>Емтрицитабин: AUC: ↓ 5% (↓ 9 до ↓ 1) C_{max}: ↓ 11% (↓ 17 до ↓ 5) C_{min}: NC</p> <p>Тенофовир: AUC: ↑ 6% (↓ 1 до ↑ 13) C_{max}: ↑ 13% (↑ 1 до ↑ 27) C_{min}: NC</p>	Не се налага адаптиране на дозата на такролимус.
НАРКОТИЧНИ АНАЛГЕТИЦИ		
Метадон/Тенофовир дизопроксил	<p>Метадон: AUC: ↑ 5% (↓ 2 до ↑ 13) C_{max}: ↑ 5% (↓ 3 до ↑ 14) C_{min}: NC</p>	Не се налага адаптиране на дозата на метадон.

NC = не е изчислено.

N/A = неприложимо

¹ Данни, получени от едновременно приложение с ледипасвир/софосбувир. Разделеното приложение (през 12 часа едно от друго) предоставя сходни резултати.

² Преобладаващият циркулиращ метаболит на софосбувир.

³ Проведено е проучване с допълнителни 100 mg воксилапревир за постигане на експозициите на воксилапревир, които са очаквани при пациенти, инфектирани с HCV.

4.6 Фертилитет, бременност и кърмене

Бременност

Голям обем данни за бременни жени (за изхода на повече от 1 000 случая на бременност) не показват малформации или фетална/неонатална токсичност, свързана с емтрицитабин и

тенофовир дизопроксил. Проучванията при животни с емтрицитабин и тенофовир дизопроксил не показват репродуктивна токсичност (вж. точка 5.3). Затова, употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva може да се обмисли по време на бременност, ако е необходимо.

Кърмене

Установено е, че емтрицитабин и тенофовир се екскретират в кърмата. Има недостатъчна информация за ефектите на емтрицитабин и тенофовир при новородени/кърмачета. Затова, Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не трябва да се използва в периода на кърмене.

За да се избегне предаване на HIV на кърмачето, се препоръчва жени, инфектирани с HIV, да не кърмят.

Фертилитет

Липсват данни от проучвания при хора за ефекта на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил. Проучванията при животни не показват вредни ефекти на емтрицитабин или тенофовир дизопроксил върху фертилитета.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Няма проучвания за ефектите върху способността за шофиране и работа с машини. Във всеки случай индивидите трябва да бъдат предупредени, че има съобщения за замаяност по време на лечение, както с емтрицитабин, така и с тенофовир дизопроксил.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Обобщение на профила на безопасност

Инфекция с HIV-1

Най-често съобщаваните нежелани реакции, считани за възможно или вероятно свързани с емтрицитабин и/или тенофовир дизопроксил, са били гадене (12%) и диария (7%) при едно отворено, рандомизирано клинично проучване при възрастни (GS-01-934, вж. точка 5.1). Профилът на безопасност на емтрицитабин и тенофовир дизопроксил при това проучване е бил съответен на предишния опит с тези средства, когато всяко едно от тях е прилагано с други антиретровирусни средства.

Предекспозиционна профилактика

Не са установени други нежелани реакции на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил при две рандомизирани плацебо-контролирани проучвания (iPrEx, Partners PrEP), в които 2 830 неинфектирани с HIV-1 възрастни са получавали емтрицитабин/тенофовир дизопроксил веднъж дневно за предекспозиционна профилактика. Пациентите са били проследявани съответно в продължение на период с медиана 71 седмици и 87 седмици. Най-честата нежелана реакция, за която се съобщава в групата на лечение с емтрицитабин/тенофовир дизопроксил в проучване iPrEx, е главоболие (1%).

Таблично обобщение на нежеланите реакции

По долу в Таблица 3 са изброени нежеланите реакции, за които се приема, че е поне възможно да са свързани с лечението със съставките на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил наблюдавани при клинични проучвания и при постмаркетинговия опит при инфектирани с HIV-1 пациенти, подредени по системно-органични класове и честота. При всяко групиране в зависимост от честотата, нежеланите лекарствени реакции се изброяват в низходящ ред по отношение на тяхната сериозност. Честотите им се определят като много чести ($\geq 1/10$), чести ($\geq 1/100$ до $< 1/10$), нечести ($\geq 1/1\ 000$ до $< 1/100$) или редки ($\geq 1/10\ 000$ до $< 1/1\ 000$).

Таблица 3: Таблично обобщение на нежеланите реакции, свързани с отделните съставки на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил, базирано на опита от клинични проучвания и постмаркетинговия опит

Честота	Емтрицитабин	Тенофовир дизопроксил
Нарушения на кръвта и лимфната система		
<i>Чести</i>	неутропения	
<i>Нечести</i>	анемия ²	
Нарушения на имунната система		
<i>Чести</i>	алергична реакция	
Нарушения на метаболизма и храненето		
<i>Много чести</i>		хипофосфатемия ¹
<i>Чести</i>	хипергликемия, хипертриглицеридемия	
<i>Нечести</i>		хипокалиемия ¹
<i>Редки</i>		лактатна ацидоза
Психични нарушения		
<i>Чести</i>	безсъние, патологични сънища	
Нарушения на нервната система		
<i>Много чести</i>	главоболие	замаяност
<i>Чести</i>	замаяност	главоболие
Стомашно-чревни нарушения		
<i>Много чести</i>	диария, гадене	диария, повръщане, гадене
<i>Чести</i>	повишено ниво на амилазата, включително повишено ниво на панкреатичната амилаза, повишено ниво на серумната липаза, повръщане, абдоминална болка, диспепсия	абдоминална болка, раздуване на корема, флатуленция
<i>Нечести</i>		панкреатит
Хепатобилиарни нарушения		
<i>Чести</i>	повишена серумна аспартат аминотрансфераза (AST) и/или повишена серумна аланин аминотрансфераза (ALT), хипербилирубинемия	повишени нива на трансаминазите
<i>Редки</i>		чернодробна стеатоза, хепатит
Нарушения на кожата и подкожната тъкан		
<i>Много чести</i>		обрив

Честота	Емтрицитабин	Тенофовир дизопроксил
<i>Чести</i>	везикулобулозен обрив, пустулозен обрив, макулопапулозен обрив, обрив, сърбеж, уртикария, промяна на цвета на кожата (повишена пигментация) ²	
<i>Нечести</i>	ангиоедем ³	
<i>Редки</i>		ангиоедем
Нарушения на мускулно-скелетната система и съединителната тъкан		
<i>Много чести</i>	повишено ниво на креатин-киназата	
<i>Нечести</i>		рабдомиолиза ¹ , мускулна слабост ¹
<i>Редки</i>		остеомалация (проявяваща се с болки в костите и нечесто допринасяща за фрактури) ^{1,3} , миопатия ¹
Нарушения на бъбреците и пикочните пътища		
<i>Нечести</i>		повишено ниво на креатинина, протеинурия, проксимална бъбречна тубулопатия, включително синдром на Fanconi
<i>Редки</i>		бъбречна недостатъчност (остра и хронична), остра тубулна некроза, нефрит (вкл. остър интерстициален нефрит) ³ , нефрогенен безвкусен диабет
Общи нарушения и ефекти на мястото на приложение		
<i>Много чести</i>		астения
<i>Чести</i>	болка, астения	

¹ Тази нежелана реакция може да се прояви като следствие от проксимална бъбречна тубулопатия. Приема се, че не е причинно свързана с тенофовир дизопроксил при липса на това състояние.

² При прилагане на емтрицитабин при педиатрични пациенти анемията е била честа, а промяната на цвета на кожата (повишена пигментация) - много честа.

³ Тази нежелана реакция е открита в периода на постмаркетингово наблюдение, но не е наблюдавана в рандомизирани контролирани клинични проучвания при възрастни или в клинични проучвания при деца с HIV, на емтрицитабин или в рандомизирани контролирани клинични проучвания, или при програмата за разширен достъп до тенофовир дизопроксил. Категорията по честота е оценена от статистическо изчисление, базирано на общия брой пациенти, получаващи емтрицитабин в рандомизирани контролирани клинични проучвания (n=1 563) или тенофовир дизопроксил в рандомизирани контролирани клинични проучвания и програмата за разширен достъп (n=7 319).

Описание на избрани нежелани реакции

Бъбречно увреждане

Препоръчва се следене на бъбречната функция, тъй като емтрицитабин/тенофовир дизопроксил може да причини бъбречно увреждане (вж. точка 4.4). Проксималната бъбречна тубулопатия обикновено изчезва или се подобрява след прекратяване на терапията с тенофовир дизопроксил. Въпреки това, при някои инфектирани с HIV-1 пациенти намаляването на креатининовия клирънс не изчезва напълно, въпреки прекратяването на терапията с тенофовир дизопроксил. Пациентите с риск от бъбречно увреждане (като пациенти с рискови фактори по отношение на бъбреците на изходно ниво, напреднало HIV заболяване или пациенти, получаващи едновременно нефротоксични лекарства) са с повишен риск да не получат пълно възстановяване на бъбречната функция, въпреки прекратяването на терапията с тенофовир дизопроксил (вж. точка 4.4).

Лактатна ацидоза

Получени са съобщения за случаи на лактатна ацидоза при тенофовир дизопроксил самостоятелно или в комбинация с други антиретровирусни средства. При пациентите с предразполагащи фактори, като пациентите с декомпенсирано чернодробно заболяване, или при пациенти със съпътстващо прилагани лекарства, за които е известно, че индуцират лактатна ацидоза, има повишен риск за получаване на тежка лактатна ацидоза, включително с летален изход, по време на лечение с тенофовир дизопроксил.

Метаболитни параметри

По време на антиретровирусна терапия може да настъпи увеличаване на теглото и на нивата на липидите и глюкозата в кръвта (вж. точка 4.4).

Синдром на имунна реактивация

При инфектирани с HIV пациенти с тежка имунна недостатъчност при започване на КАРТ може да се развие възпалителна реакция от асимптоматични или резидуални опортюнистични инфекции. Съобщава се също за развитие на автоимунни нарушения (като болест на Graves и автоимунен хепатит); обаче, времето до настъпването им, което се съобщава е по-променливо и тези събития може да се случат много месеци след започване на лечението (вж. точка 4.4).

Остеонекроза

Съобщавани са случаи на остеонекроза, особено при пациенти с общоприети рискови фактори, напреднало HIV заболяване или продължителна експозиция на КАРТ. Честотата им не е известна (вж. точка 4.4).

Педиатрична популация

Оценката на нежеланите реакции, свързани с емтрицитабин, се основава на опита от три педиатрични проучвания (n = 169), където инфектирани с HIV педиатрични пациенти без предварителна терапия (n = 123) и с предшестващо лечение (n = 46) на възраст от 4 месеца до 18 години, са били лекувани с емтрицитабин в комбинация с други антиретровирусни средства. В допълнение към нежеланите реакции, съобщени при възрастни, в клиничните проучвания при педиатрични пациенти по-често са възниквали анемия (9,5%) и промяна на цвета на кожата (31,8%), отколкото при възрастните (вж. точка 4.8 Таблично обобщение на нежеланите реакции).

Оценката на нежеланите реакции, свързани с тенофовир дизопроксил, се основава на две рандомизирани изпитвания (проучвания GS-US 104-0321 и GS-US-104-0352) при 184 инфектирани с HIV-1 педиатрични пациенти (на възраст 2 до < 18 години), които са получили лечение с тенофовир дизопроксил (n = 93) или плацебо/активен компаратор (n = 91), в комбинация с други антиретровирусни средства в продължение на 48 седмици (вж. точка 5.1). Нежеланите реакции, наблюдавани при педиатрични пациенти, получили лечение с тенофовир дизопроксил, са съответствали на тези, наблюдавани в клиничните проучвания на тенофовир дизопроксил при възрастни (вж. точка 4.8 Таблично обобщение на нежеланите реакции и 5.1).

Има съобщения за редукция на КМП при педиатрични пациенти. При инфектирани с HIV-1 юноши (на възраст 12 до < 18 години), КМП z-скоровете, наблюдавани при участници, получавали тенофовир дизопроксил, са били по-ниски от тези, наблюдавани при участници, получавали плацебо. При инфектирани с HIV-1 деца (на възраст 2 до 15 години), КМП z-скоровете, наблюдавани при участници, преминали на лечение с тенофовир дизопроксил, са били по-ниски от тези, наблюдавани при участници, останали на тяхната схема на лечение, съдържаща ставудин или зидовудин (вж. точки 4.4 и 5.1).

В проучване GS-US-104-0352, 89 инфектирани с HIV-1 педиатрични пациенти на възраст с медиана 7 години (диапазон 2 до 15 години), са били с експозиция на тенофовир дизопроксил за период с медиана 331 седмици. Осем от 89-те пациенти (9%) са прекратили терапията с изпитваното лекарство поради нежелани събития, свързани с бъбреците. Петима участници (5,6%) са имали лабораторни находки, клинично съответстващи на проксимална бъбречна тубулопатия, 4-ма от които са прекратили терапията с тенофовир дизопроксил. Седмина пациенти са имали измерени стойности на скоростта на гломерулна филтрация (GFR) между 70 и 90 ml/min/1,73 m². От тях, 3-ма пациенти са имали клинично значимо понижение на измерената скорост на гломерулна филтрация (GFR) по време на терапията, което се е подобрило след спиране на лечението с тенофовир дизопроксил.

Други специални популации

Индивиди с бъбречно увреждане

Тъй като тенофовир дизопроксил може да предизвика нефротоксичност, се препоръчва внимателно следене на бъбречната функция при всички възрастни с бъбречно увреждане, получаващи Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva (вж. точки 4.2, 4.4 и 5.2). Не се препоръчва употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva при индивиди на възраст под 18 години с бъбречно увреждане (вж. точки 4.2 и 4.4).

Пациенти, коинфектирани с HIV/HBV или HCV

Профилът на нежеланите реакции на емтрицитабин и тенофовир дизопроксил при ограничен брой инфектирани с HIV пациенти в проучване GS-01-934, които са били коинфектирани с HBV (n=13) или или HCV (n=26) е бил сходен с този, наблюдаван при пациенти, инфектирани с HIV без коинфекция. Въпреки това, както би трябвало да се очаква в тази група пациенти, по-често са се повишавали нивата на AST и ALT в сравнение с общата група пациенти, инфектирани с HIV.

Обостряне на хепатита след прекратяване на лечението

При инфектирани с HBV пациенти, е има клинични и лабораторни данни за хепатит след прекратяване на лечението (вж. точка 4.4).

Съобщаване на подозирани нежелани реакции

Съобщаването на подозирани нежелани реакции след разрешаване за употреба на лекарствения продукт е важно. Това позволява да продължи наблюдението на съотношението полза/риск за лекарствения продукт. От медицинските специалисти се изисква да съобщават всяка подозирана нежелана реакция чрез [национална система за съобщаване, посочена в Приложение V](#).

4.9 Предозиране

В случаи на предозиране, състоянието на индивида трябва да се следи за признаци на интоксикация (вж. точка 4.8) и, ако се налага, да се проведе стандартно поддържащо лечение. До 30% от дозата на емтрицитабин и около 10% от дозата на тенофовир може да се отстранят чрез хемодиализа. Не е известно, дали емтрицитабин или тенофовир може да се отстранят чрез перитонеална диализа.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Антивирусен продукт за системна употреба; антивирусни продукти за лечение на инфекции с HIV, комбинации, АТС код: J05AR03

Механизъм на действие

Емтрицитабин представлява нуклеозиден аналог на цитидина. Тенофовир дизопроксил се конвертира *in vivo* до тенофовир – нуклеозиден монофосфатен (нуклеотиден) аналог на аденозин монофосфат. Двете вещества емтрицитабин и тенофовир имат специфично действие върху човешкия вирус на имунната недостатъчност (HIV-1 и HIV-2) и вируса на хепатит В.

Емтрицитабин и тенофовир се фосфорилират от клетъчните ензими до съответно емтрицитабин трифосфат и тенофовир дифосфат. *In vitro* проучванията показват, че емтрицитабин и тенофовир могат да бъдат напълно фосфорилирани, когато се комбинират заедно в клетките. Емтрицитабин трифосфат и тенофовир дифосфат конкурентно инхибират обратната транскриптаза на HIV-1, което води до прекъсване на ДНК-веригата.

И емтрицитабин трифосфат и тенофовир дифосфат представляват слаби инхибитори на ДНК-полимеразите при бозайници и няма доказателства за токсичност върху митохондриите *in vitro* или *in vivo*.

Антивирусна активност *in vitro*

При комбиниране на емтрицитабин и тенофовир *in vitro* е наблюдавана синергична антивирусна активност. В комбинирани проучвания с протеазни инхибитори, с нуклеозидни и не-нуклеозидни аналози инхибитори на обратната транскриптаза на HIV са наблюдавани адитивни до синергични ефекти.

Резистентност

In vitro

In vitro при някои пациенти, инфектирани с HIV-1 се наблюдава резистентност, която се дължи на развитие на M184V/I мутация за емтрицитабин, или на K65R мутация за тенофовир. Резистентните към емтрицитабин вируси с M184V/I мутация са имали кръстосана резистентност към ламивудин, но са запазили тяхната чувствителност към диданозин, ставудин, тенофовир и зидовудин. K65R мутацията може да се селектира от абакавир или диданозин и води до редукция на чувствителността към тези средства и към ламивудин, емтрицитабин и тенофовир. Трябва да се избягва прилагането на тенофовир дизопроксил при пациенти с HIV-1, носител на K65R мутацията. Освен това, K70E заместването в обратната транскриптаза на HIV-1 е селектирано от тенофовир и води до ниско ниво на намалена чувствителност към абакавир, емтрицитабин, ламивудин и тенофовир. HIV-1, който експресира три или повече мутации, свързани с тимидинови аналози (TAMs - *thymidine associated mutations*), включващи или M41L, или L210W мутация на обратната транскриптаза, показва по-слаба чувствителност към тенофовир дизопроксил.

In vivo - лечение на HIV 1 В отворено рандомизирано клинично проучване (GS-01-934) при пациенти без предварителна антиретровирусна терапия е било извършено генотипизиране на плазмени HIV-1 изолати от всички пациенти с потвърдена HIV РНК > 400 копия/ml през седмици 48, 96 или 144 или към момента на спиране на лекарството на ранен етап от проучването. Към седмица 144:

- Мутацията M184V/I се е развила при 2/19 (10,5%) от анализираниите изолати от пациенти в групата с емтрицитабин/тенофовир дизопроксил/ефавиренц и при 10/29 (34,5%) от анализираниите изолати от групата с ламивудин/зидовудин/ефавиренц (p-стойност < 0,05,

точен тест на Fisher, сравняващ групата на лечение с емтрицитабин/тенофовир дизопроксил с тази на лечение с ламивудин/зидовудин сред всички пациенти).

- Нито един от анализираниите вируси не е имал K65R или K70E мутацията.
- Генотипна резистентност към ефавиренц, основно K103N мутацията, се е появила при вирусите от 13/19 (68%) пациенти в групата с емтрицитабин/тенофовир дизопроксил/ефавиренц и при вирусите от 21/29 (72%) пациенти в сравнителната група.

In vivo - предекспозиционна профилактика

Плазмени проби от 2 клинични проучвания на инфектирани с HIV-1 пациенти, iPrEx и Partners PrEP, са били анализирани за 4 HIV-1 варианти, експресиращи аминокиселинни субституции (т.е. K65R, K70E, M184V и M184I), които потенциално придават резистентност към тенофовир или емтрицитабин. В клиничното проучване iPrEx не са открити HIV-1 варианти, експресиращи K65R, K70E, M184V или M184I, по времето на сероконверсия сред пациентите, които са били инфектирани с HIV-1 след включване в проучването. При 3 от 10 пациенти, които са имали остра инфекция с HIV при включването в проучването, M184I и M184V мутации са открити в HIV на 2 от 2 пациента в групата на лечение с емтрицитабин/тенофовир дизопроксил и 1 от 8 пациенти в плацебо групата.

В клиничното проучване Partners PrEP не са открити HIV-1 варианти, експресиращи K65R, K70E, M184V или M184I по времето на сероконверсия сред пациенти, които са били инфектирани с HIV-1 по време на проучването. При 2 от 14 пациенти, които са имали остра HIV инфекция при включването в проучването, K65R мутацията е била открита в HIV на 1 от 5 пациенти в групата на лечение с тенофовир дизопроксил 245 mg, а M184V мутацията (свързана с резистентност към емтрицитабин) е била открита в HIV на 1 от 3 пациенти в групата на лечение с емтрицитабин/тенофовир дизопроксил.

Клинични данни

Лечение на HIV-1 инфекция

В отворено рандомизирано клинично проучване (GS-01-934) възрастни пациенти, инфектирани с HIV-1 и без предварителна антиретровирусна терапия, са получавали или еднократен дневен прием на емтрицитабин, тенофовир дизопроксил и ефавиренц ($n = 255$), или фиксираната комбинация от ламивудин и зидовудин, прилагана два пъти дневно и ефавиренц веднъж дневно ($n = 254$). Пациентите в групите на лечение с емтрицитабин и тенофовир дизопроксил са получавали емтрицитабин/тенофовир дизопроксил и ефавиренц от седмица 96 до седмица 144. На изходно ниво рандомизираните групи са имали сходни медиани на плазмена HIV-1 РНК (5,02 и 5,00 \log_{10} копия/ml) и сходен брой на CD4 клетките (233 и 241 клетки/ mm^3). Първичната крайна точка за ефикасност в това проучване е била достигане и поддържане на доказани концентрации на HIV-1 РНК < 400 копия/ml в продължение на 48 седмици. Вторичният анализ на ефикасността след 144 седмици включва дела на пациенти с концентрации на HIV-1 РНК < 400 или < 50 копия/ml и промяна на броя на CD4 клетките спрямо изходното ниво.

Данните за първичната крайна точка на 48-ата седмица показват, че комбинацията на емтрицитабин, тенофовир дизопроксил и ефавиренц има по-голяма антивирусна ефикасност, в сравнение с фиксираната комбинация от ламивудин, зидовудин и ефавиренц, както е показано в Таблица 4. Данните за вторичните крайни точки на седмица 144 също са показани в Таблица 4.

Таблица 4: Данни за ефикасността на седмици 48 и 144 от проучване GS-01-934, при което емтрицитабин, тенофовир дизопроксил и ефавиренц са били прилагани на пациенти с инфекция с HIV-1 без предшестваща антиретровирусна терапия

	GS-01-934 48 седмици лечение		GS-01-934 144 седмици лечение	
	Емтрицитабин + тенофовир дизопроксил + ефавиренц	Ламивудин+ зидовудин+ ефавиренц	Емтрицитабин +тенофовир дизопроксил + ефавиренц*	Ламивудин + зидовудин+ ефавиренц
HIV-1 РНК < 400 копия/ml (TLOVR)	84% (206/244)	73% (177/243)	71% (161/227)	58% (133/229)
p-стойност	0,002**		0,004**	
% промяна (95% ДИ)	11% (4% до 19%)		13% (4% до 22%)	
HIV-1 РНК < 50 копия/ml (TLOVR)	80% (194/244)	70% (171/243)	64% (146/227)	56% (130/231)
p-стойност	0,021**		0,082**	
% промяна (95% ДИ)	9% (2% до 17%)		8% (-1% до 17%)	
Средна промяна на броя на CD4 клетките спрямо изходното ниво (клетки/mm ³)	+190	+158	+312	+271
p-стойност	0,002 ^a		0,089 ^a	
Промяна (95% ДИ)	32 (9% до 55)		41 (4% до 79)	

* Пациенти, получаващи емтрицитабин, тенофовир дизопроксил и ефавиренц, са получавали емтрицитабин/тенофовир дизопроксил плюс ефавиренц от седмица 96 до 144.

** Р-стойността е на база на Cochran-Mantel-Haenszel теста, стратифициран за брой CD4 клетки на изходно ниво.

TLOVR=Време до загуба на вирусологичен отговор (Time to Loss of Virologic Response)

a Van Elteren тест

В рандомизирано клинично проучване (M02-418), 190 възрастни без предшестващо антиретровирусно лечение са били лекувани веднъж дневно с емтрицитабин и тенофовир дизопроксил, в комбинация с лопинавир/ритонавир веднъж или два пъти дневно. През седмица 48, 70% и 64% от пациентите са имали HIV-1 РНК < 50 копия/ml, съответно с еднократен и двукратен дневен прием на лопинавир/ритонавир. Средните промени в броя на CD4 клетките от изходните нива са били съответно +185 клетки/mm³ и +196 клетки/mm³.

Ограниченият клиничен опит при пациенти, коинфектирани с HIV и HBV, предполага, че лечението с емтрицитабин или тенофовир дизопроксил в комбинираната антиретровирусна терапия за контролиране на инфекцията с HIV води до редукция на HBV ДНК (съответно редукция 3 log₁₀ и редукция 4 до 5 log₁₀) (вж. точка 4.4).

Предекспозиционна профилактика

В проучването iPrEx (CO-US-104-0288) е направена оценка на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил или плацебо при 2 499 инфектирани с HIV мъже (или транссексуални жени), които са имали сексуален контакт с мъже и за които се е смятало, че са с висок риск за инфекция с HIV. Пациентите са проследени в продължение на 4 237 човекогодина. Изходните характеристики са обобщени в Таблица 5.

Таблица 5: Проучена популация от проучване CO-US-104-0288 (iPrEx)

	Плацебо (n = 1 248)	Емтрицитабин/тенофовир дизопроксил (n = 1 251)
Възраст (год.), средно (СО)	27 (8,5)	27 (8,6)
Раса, N (%)		
Чернокожи/афроамериканци	97 (8)	117 (9)
Бели	208 (17)	223 (18)
Смесена/други	878 (70)	849 (68)
Азиатци	65 (5)	62 (5)
Испански/латино етнически произход, N (%)	906 (73)	900 (72)
Сексуални рискови фактори при скрининга		
Брой партньори(ки) през предишните 12 седмици средно (СО)	18 (43)	18 (35)
URAI през предишните 12 седмици, N (%)	753 (60)	732 (59)
URAI с HIV+ (или с неизвестен статус) партньор(ка) през последните 6 месеца, N (%)	1 009 (81)	992 (79)
Участие в комерсиален секс през последните 6 месеца, N (%)	510 (41)	517 (41)
Известен(на) HIV+ партньор(ка) през последните 6 месеца, N (%)	32 (3)	23 (2)
Реактивна серумна проба за сифилис, N (%)	162/1 239 (13)	164/1 240 (13)
Инфекция с вируса на обикновения херпес тип 2 в серума, N (%)	430/1 243 (35)	458/1 241 (37)
Положителна проба за левкоцитна естераза в урината, N (%)	22 (2)	23 (2)

URAI = анално сношение в ролята на приемник без предпазни средства (unprotected receptive anal intercourse)

Честотите на HIV сероконверсия, общо и в подгрупата на съобщаващите анално сношение в ролята на приемник без предпазни средства, са показани в Таблица 6. Ефикасността корелира строго с придържането към лечението, както е оценено от откриването на плазмените или интрацелуларните нива на лекарството в едно проучване „случай-контрола” (Таблица 7).

Таблица 6: Ефикасност в проучване CO-US-104-0288 (iPrEx)

	Плацебо	Емтрицитабин/тенофовир дизопроксил	P-стойност^{a, б}
mITT анализ			
Сероконверсии/N	83/1 217	48/1 224	0,002
Намаляване на относителния риск (95% ДИ) ^б	42% (18%; 60%)		
URAI в рамките на 12 седмици преди скрининга, mITT анализ			
Сероконверсии/N	72/753	34/732	0,0349
Намаляване на относителния риск (95% ДИ) ^б	52% (28%; 68%)		

^a P-стойности от log-rank теста. P-стойностите за URAI се отнасят до нулевата хипотеза, че ефикасността се различава между прослойките на подгрупата (URAI, без URAI).

^б Относително намаляване на риска, изчислено за mITT, базирано на настъпилата сероконверсия, т.е. възникнала след изходно ниво до първата визита след лечението (приблизително 1 месец след последното раздаване на проучваното лекарство).

Таблица 7: Ефикасност и придържане към лечението в проучване CO-US-104-0288 (iPrEx, анализ на съответстващи случай-контрола (matched case-control))

Кохорта	Открито лекарство	Неоткрито лекарство	Намаляване на относителния риск (двустранно 95% ДИ)^a
HIV-положителни пациенти	4 (8%)	44 (92%)	94% (78%; 99%)
HIV-отрицателни пациенти със съответстващи контроли	63 (44%)	81 (56%)	—

^a Намаляването на относителния риск, изчислено от настъпилата (след изходно ниво) сероконверсия от двойнослепия период на лечение и през 8-седмичния период на проследяване. Само проби от пациенти, рандомизирани да получават емтрицитабин/тенофовир дизопроксил, са били оценени за откриваеми плазмени или интрацелуларни нива на тенофовир дизопроксил-ДП.

В клиничното проучване Partners PrEP (CO-US-104-0380) са оценени емтрицитабин/тенофовир дизопроксил, тенофовир дизопроксил 245 mg или плацебо при 4 758 инфектирани с HIV пациенти от Кения или Уганда в серодискордантни хетеросексуални двойки. Участниците са проследени в продължение на 7 830 човекогодина. Изходните характеристики са обобщени в Таблица 8.

Таблица 8: Проучена популация от проучване CO-US-104-0380 (Partners PrEP)

	Плацебо (n = 1 584)	Тенофовир дизопроксил 245 mg (n = 1 584)	Емтрицитабин/ тенофовир дизопроксил (n = 1 579)
Възраст (год.), медиана (Q1, Q3)	34 (28; 40)	33 (28; 39)	33 (28; 40)
Пол, N (%)			
Мъжки	963 (61)	986 (62)	1 013 (64)
Женски	621 (39)	598 (38)	566 (36)
Ключови характеристики на двойката, N (%) или медиана (Q1, Q3)			
Омъжена/женен за партньор(ка), участващ(а) в проучването	1 552 (98)	1 543 (97)	1 540 (98)
Година съвместен живот с партньора(ката)	7,1 (3,0; 14,0)	7,0 (3,0; 13,5)	7,1 (3,0; 14,0)
Година откакто дискордантният статус се знае	0,4 (0,1; 2,0)	0,5 (0,1; 2,0)	0,4 (0,1; 2,0)

Честотата на HIV сероконверсия е показана в Таблица 9. Честотата на HIV-1 сероконверсия при мъжете е била 0,24/100 човекогодина при експозиция на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил, а честотата на HIV-1 сероконверсия при жените е била 0,95/100 човекогодина при експозиция на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил. Ефикасността корелира строго с придържането към лечението, както е било оценено чрез откриване на плазмените или интрацелуларните нива на лекарството и е била по-висока сред участниците в подпроучването, които активно са били съветвани да се придържат към лечението и както е показано в Таблица 10.

Таблица 9: Ефикасност в проучване CO-US-104-0380 (Partners PrEP)

	Плацебо	Тенофовир дизопроксил 245 mg	емтрицитабин/ тенофовир дизопроксил
Сероконверсии/N ^a	52/1 578	17/1 579	13/1 576
Честота на 100 човекогодина (95% ДИ)	1,99 (1,49; 2,62)	0,65 (0,38; 1,05)	0,50 (0,27; 0,85)
Относително намаляване на риска (95% ДИ)	—	67% (44%; 81%)	75% (55%; 87%)

^a Намаляване на относителния риск, изчислено за mITT кохорта на базата на настъпилата (след изходно ниво) сероконверсия. Сравненията за групите на активно лечение в проучването са направени спрямо плацебо.

Таблица 10: Ефикасност и придържане към лечението в проучване CO-US-104-0380 (Partners PrEP)

Количествено определяне на проучваното лекарство	Брой с открит тенофовир/общ брой проби (%)		Изчислен риск за HIV-1 протекцията: открит спрямо неоткрит тенофовир	
	Случай	Кохорта	Намаляване на относителния риск (95% ДИ)	p-стойност
Група на лечение с ФТС/тенофовир дизопроксил ^a	3/12 (25%)	375/465 (81%)	90% (56%; 98%)	0,002
Група на лечение с тенофовир дизопроксил ^a	6/17 (35%)	363/437 (83%)	86% (67%; 95%)	< 0,001
Подпроучване за придържане към лечението	Участници в подпроучването за придържане към лечението ^b			
	Плацебо	Тенофовир дизопроксил 245 mg + Емтрицитабин/ тенофовир дизопроксил	Намаляване на относителния риск (95% ДИ)	p-стойност
Сероконверсии/N ^b	14/404 (3,5%)	0/745 (0%)	100% (87%; 100%)	< 0,001

^a „Случай” = пациент с HIV сероконверсия; „Кохорта” = 100 случайно подбрани участници от всяка от групите на лечение с тенофовир дизопроксил 245 mg и емтрицитабин/ тенофовир дизопроксил. Само проби от „Случай” и „Кохорта” от участници, рандомизирани да получават или тенофовир дизопроксил 245 mg, или емтрицитабин/ тенофовир дизопроксил, са оценявани за откриваеми плазмени нива на тенофовир.

^b Участниците в подпроучването са били подложени на активен мониторинг за придържане към лечението, напр. домашни посещения без предупреждение и преброяване на таблетките, както и даване на съвети за подобряване на придържането към схемата на приложение на проучваното лекарство.

Педиатрична популация

Безопасността и ефикасността на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил при деца на възраст под 12 години не са установени.

Лечение на инфекция с HIV-1 в педиатричната популация

Не са провеждани проучвания с емтрицитабин/тенофовир дизопроксил при педиатричната популация с инфекция с HIV-1.

Клиничната ефикасност и безопасност на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил са установени от проведени проучвания с емтрицитабин и тенофовир дизопроксил, прилагани самостоятелно.

Проучвания с емтрицитабин

При кърмачета и деца, по-големи от 4 месеца, при повечето пациенти, приемащи емтрицитабин е достигната или поддържана пълна супресия на плазмената HIV-1 РНК в продължение на 48 седмици (при 89% е достигната концентрация ≤ 400 копия/ml, а при 77% е достигната концентрация ≤ 50 копия/ml).

Проучвания с тенофовир дизопроксил

В проучване GS-US-104-0321, 87 инфектирани с HIV-1 пациенти с предварително лечение на възраст 12 до < 18 години, са били лекувани с тенофовир дизопроксил (n = 45) или плацебо (n = 42), в комбинация с оптимизирано основно лечение (ООЛ) в продължение на 48 седмици. Поради ограничения на проучването, не е демонстрирана по-голяма полза от тенофовир дизопроксил спрямо плацебо въз основа на плазмените на HIV-1 РНК нива от седмица 24. Въпреки това се очаква полза за юношеската популация въз основа на екстраполация на данните за възрастни и сравнителни фармакокинетични данни (вж. точка 5.2).

При пациенти, получили лечение с тенофовир дизопроксил или плацебо, средният КМП z-скор за лумбалната област на гръбначния стълб е бил съответно -1,004 и -0,809, а КМП z-скорът за цялото тяло: -0,866 и -0,584 на изходно ниво. Средните промени на седмица 48 (край на двойно-сляпата фаза) са били -0,215 и -0,165 КМП z-скор за лумбалната област на гръбначния стълб и -0,254 и -0,179 КМП z-скор за цялото тяло, съответно за групите на лечение с тенофовир дизопроксил и плацебо. Средната скорост на увеличаване на КМП е по-малка в групата на лечение с тенофовир дизопроксил в сравнение с плацебо групата. На седмица 48 шестима юноши в групата на лечение с тенофовир дизопроксил и един юноша в плацебо групата са имали значителна загуба на КМП в лумбалната област на гръбначния стълб (определена като > 4% загуба). Сред 28 пациенти, получаващи 96-седмично лечение с тенофовир дизопроксил, КМП z-скорът се е понижил с -0,341 за лумбалната област на гръбначния стълб и -0,458 за цялото тяло.

В проучване GS-US-104-0352, 97 пациенти с предварително лечение, на възраст 2 до < 12 години със стабилна вирусологична супресия, с режими на лечение, съдържащи ставудин или зидовудин, са били рандомизирани или да преминат от лечение със ставудин или зидовудин на лечение с тенофовир дизопроксил (n = 48), или да продължат с първоначалната си схема на лечение (n = 49) за 48 седмици. На седмица 48, 83% от пациентите в групата на лечение с тенофовир дизопроксил и 92% от пациентите в групата на лечение със ставудин или зидовудин, са имали HIV-1 РНК концентрации < 400 копия/ml. Разликата в съотношението на пациентите, които са поддържали концентрации < 400 копия/ml на седмица 48, е била повлияна главно от по-големия брой пациенти, които са спрели лечението в групата на лечение с тенофовир дизопроксил. След изключване на липсващите данни 91% от пациентите в групата на лечение с тенофовир дизопроксил и 94% от пациентите в групата на лечение със ставудин или зидовудин са имали HIV-1 РНК концентрации < 400 копия/ml на седмица 48.

Има съобщения за редукция на КМП при педиатрични пациенти. При пациенти, получили лечение с тенофовир дизопроксил или ставудин или зидовудин, средният КМП z-скор за лумбалната област на гръбначния стълб е бил съответно -1,034 и -0,498, а средният КМП z-скор за цялото тяло: -0,471 и -0,386 на изходно ниво. Средните промени на седмица 48 (край на рандомизираната фаза) са били 0,032 и 0,087 в КМП z-скора за лумбалната област на гръбначния стълб и -0,184 и -0,027 в КМП z-скора за цялото тяло, съответно за групите на лечение с тенофовир дизопроксил и ставудин или зидовудин. Средната скорост на костно нарастване на лумбалната област на гръбначния стълб на седмица 48 е била сходна при групата на лечение с тенофовир дизопроксил и групата на лечение със ставудин или зидовудин. Костното нарастване за цялото тяло е било по-малко в групата на лечение с тенофовир дизопроксил, в сравнение с групата на лечение със ставудин или зидовудин. Един участник на лечение с тенофовир дизопроксил е имал (> 4%) загуба на КМП в лумбалната област на гръбначния стълб на седмица 48, а нито един участник на лечение със ставудин или зидовудин не е имал такава загуба. КМП z-

скорът се е понижил с -0,012 за лумбалната област на гръбначния стълб с -0,338 за цялото тяло при 64-имата участници, лекувани с тенофовир дизопроксил за 96 седмици. КМП z-скоровете не са коригирани спрямо височината и теглото.

В проучване GS-US-104-0352, 84 от 89 педиатрични пациенти (9%) с експозиция на тенофовир дизопроксил са прекратили терапията с изпитваното лекарство поради нежелани събития, свързани с бъбреците. Петима участници (5,6%) са имали лабораторни находки, клинично съответстващи на проксимална бъбречна тубулопатия, 4-ма от които са прекратили терапията с тенофовир дизопроксил (медиана на периода на експозиция на тенофовир дизопроксил: 331 седмици).

Предекспозиционна профилактика в педиатричната популация

Очаква се безопасността и ефикасността на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил за предекспозиционна профилактика при юноши, които се придържат към ежедневно прилагане, да са подобни на тези при възрастни на същото ниво на придържане към лечението. Възможните ефекти върху бъбреците и костите при дългосрочна употреба на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил за предекспозиционна профилактика при юноши не са ясни (вж. точка 4.4).

5.2 Фармакокинетични свойства

Абсорбция

Биоеквивалентността на една филмирана таблетка емтрицитабин/тенофовир дизопроксил фосфат с една твърда капсула емтрицитабин 200 mg и една филмирана таблетка тенофовир дизопроксил 245 mg е установена след прилагане на еднократна доза при здрави индивиди на гладно. След пероралното приложение на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил на здрави индивиди емтрицитабин и тенофовир дизопроксил се резорбират бързо и тенофовир дизопроксил се конвертира до тенофовир. Максималните серумни концентрации на емтрицитабин и тенофовир се наблюдават в рамките на 0,5 до 3,0 часа при прием на гладно. Приложението на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил с храна води до забавяне достигането на максимална концентрация на тенофовир с около три четвърти часа и до повишаване на AUC и C_{max} за тенофовир съответно с около 35% и 15%, когато се приема с лека или богата на мазнини храна, в сравнение с приложението на гладно. За да се оптимизира абсорбцията на тенофовир, се препоръчва емтрицитабин/тенофовир дизопроксил да се приема за предпочитане с храна.

Разпределение

След интравенозно приложение обемът на разпределение на емтрицитабин и тенофовир е съответно около 1,4 l/kg и 800 ml/kg. След перорално приложение на емтрицитабин или тенофовир дизопроксил тесе разпределят почти в целия организъм. *In vitro* свързването на емтрицитабин с човешки плазмени протеини е < 4% и е независимо от концентрацията в интервала 0,02 - до 200 µg/ml. *In vitro* свързването на тенофовир с плазмени или серумни протеини е по-ниско, съответно от 0,7 и 7,2% за концентрация на тенофовир в границите 0,01 до 25 µg/ml.

Биотрансформация

Метаболизмът на емтрицитабин е ограничен. Биотрансформацията на емтрицитабин включва оксидация на тиоловата група до 3'-сулфоксидни диастеромери (приблизително 9% от дозата) и конюгиране с глюкуронова киселина до 2'-О-глюкуронид (приблизително 4% от дозата). *In vitro* проучвания са установили, че нито тенофовир дизопроксил, нито тенофовир са субстрати за CYP450 ензимите. Нито емтрицитабин, нито тенофовир инхибират *in vitro* лекарствения метаболизъм, осъществен от основните изоформи на човешкия CYP450, включени в биотрансформацията на лекарствата. Също така емтрицитабин не инхибира уридин-5'-дифосфоглюкуронил трансферазата, ензим, отговарящ за глюкуронирането.

Елиминиране

Емтрицитабин се екскретира основно от бъбреците като цялата приложена доза се открива в урината (приблизително 86%) и фекалиите (приблизително 14%).

Тринадесет процента от общата доза емтрицитабин се открива в урината като три метаболита. Системният клирънс на емтрицитабин е средно 307 ml/min. След перорално приложение, елиминационният полуживот на емтрицитабин е приблизително 10 часа.

Тенофовир се екскретира предимно от бъбреците чрез филтрация и активен тубулен транспорт, като около 70-80% от приложената интравенозна доза се екскретира непроменена с урината. Видимият клирънс на тенофовир е средно около 307 ml/min. Бъбречният клирънс се оценява на около 210 ml/min, което надвишава гломерулната филтрация. Това показва, че активната тубулна секреция е важна част от елиминирането на тенофовир. След перорално приложение елиминационният полуживот на тенофовир е около 12 до 18 часа.

Старческа възраст

Не са провеждани фармакокинетични проучвания за емтрицитабин или тенофовир (приложен като тенофовир дизопроксил) при хора в старческа възраст (над 65 години).

Пол

Фармакокинетиките на емтрицитабин и тенофовир са сходни при мъже и жени.

Етническа принадлежност

Не са установени клинично значими различия във фармакокинетиката на емтрицитабин в зависимост от етническата принадлежност. Фармакокинетиката на тенофовир (приложен като тенофовир дизопроксил) не е специфично проучена при различни етнически групи.

Педиатрична популация

Не са провеждани фармакокинетични проучвания с емтрицитабин/тенофовир дизопроксил при деца и юноши (на възраст под 18 години). Фармакокинетиката на тенофовир в стационарно състояние е оценена при 8 инфектирани с HIV-1 пациенти юноши (на възраст 12 до < 18 години) с телесно тегло ≥ 35 kg и при 23 инфектирани с HIV-1 деца на възраст 2 до < 12 години.

Постигнатата експозиция на тенофовир при тези педиатрични пациенти, получаващи перорални дневни дози тенофовир дизопроксил 245 mg или 6,5 mg/kg до максимална доза 245 mg, е била сходна с експозицията, постигната при възрастни, получаващи дози тенофовир дизопроксил 245 mg веднъж дневно. Не са провеждани фармакокинетични проучвания с тенофовир дизопроксил при деца под 2 години.

Най-общо, фармакокинетиката на емтрицитабин при кърмачета, деца и юноши (възраст от 4 месеца до 18 години) е сходна с тази при възрастни.

Очаква се фармакокинетиката на емтрицитабин и тенофовир (приложен като тенофовир дизопроксил) да е сходна при инфектирани с HIV-1 и неинфектирани юноши въз основа на сходните експозиции на емтрицитабин и тенофовир при инфектирани с HIV-1 юноши и възрастни, както и на сходните експозиции на емтрицитабин и тенофовир при инфектирани с HIV-1 и неинфектирани възрастни.

Бъбречно увреждане

Има ограничени фармакокинетични данни за емтрицитабин и тенофовир, приложени едновременно като отделни лекарствени продукти или като емтрицитабин/тенофовир дизопроксил при участници с бъбречно увреждане. Фармакокинетичните параметри основно са били установени след прилагане на еднократни дози емтрицитабин 200 mg или тенофовир дизопроксил 245 mg при участници, неинфектирани с HIV с различно по степен бъбречно увреждане. Степента на бъбречното увреждане е определена в зависимост от изходния

креатининов клирънс (CrCl - *creatinine clearance*) (нормална бъбречна функция CrCl > 80 ml/min; леко увреждане CrCl = 50 - 79 ml/min; умерено увреждане CrCl = 30 - 49 ml/min и тежко увреждане CrCl = 10 - 29 ml/min).

Средната стойност (% CV – вариационен коефициент) на експозиция на емтрицитабин се е повишила от 12 (25%) µg•h/ml при участници с нормална бъбречна функция, съответно до 20 (6%) µg•h/ml, 25 (23%) µg•h/ml и 34 (6%) µg•h/ml при участници с леко, умерено и тежко бъбречно увреждане.

Средната стойност (% CV) на експозиция на тенофовир се е повишила от 2 185 (12%) ng•h/ml при участници с нормална бъбречна функция, съответно до 3 064 (30%) ng•h/ml, 6 009 (42%) ng•h/ml и 15 985 (45%) ng•h/ml при участници с леко, умерено и тежко бъбречно увреждане.

Повишеният дозов интервал на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил при инфектирани с HIV-1 пациенти с умерено бъбречно увреждане се очаква да доведе до по-високи пикови плазмени концентрации и по-ниски C_{min} нива в сравнение с участниците с нормална бъбречна функция.

При участници с краен стадий на бъбречна недостатъчност (КСБН), при които се налага хемодиализа, експонирането на веществата значително се е повишило в периода между отделните диализни сеанси до 53 (19%) µg•h/ml за емтрицитабин в рамките на 72 часа и до 42 857 (29%) ng•h/ml за тенофовир в рамките на 48 часа.

Проведено е малко клинично проучване за оценка на безопасността, антивирусната активност и фармакокинетиката на тенофовир дизопроксил в комбинация с емтрицитабин при инфектирани с HIV участници с бъбречно увреждане. Подгрупата участници с изходен креатининов клирънс между 50 и 60 ml/min, получаващи еднократна дневна доза, са имали 2 до 4 пъти повишаване на експозицията на тенофовир и влошаване на бъбречната функция.

Няма проучвания за фармакокинетиката на емтрицитабин и тенофовир (приложен като тенофовир дизопроксил) при педиатрични пациенти с бъбречно увреждане. Липсват данни, въз основа на които да бъдат направени препоръки за дозиране (вж. точки 4.2 и 4.4).

Чернодробно увреждане

Няма проучвания за фармакокинетиката на емтрицитабин/тенофовир дизопроксил при участници с чернодробно увреждане.

Фармакокинетиката на емтрицитабин при неинфектирани с HBV пациенти с различна степен на чернодробна недостатъчност не е проучена. Най-общо фармакокинетиката на емтрицитабин при пациенти, инфектирани с HBV, е сходна с тази при здрави и при инфектирани с HIV пациенти.

При участници неинфектирани с HIV, но с различно по степен чернодробно увреждане, определено по класификацията на Child-Pugh-Turcotte (CPT), е била приложена еднократна доза от 245 mg тенофовир дизопроксил. Не са установени съществени промени във фармакокинетиката на тенофовир при пациентите с чернодробно увреждане, което предполага, че при такива индивиди не се налага адаптиране на дозата. Средните стойности (% CV) за C_{max} и AUC_{0-∞} за тенофовир са били при нормални индивиди съответно 223 (34,8%) ng/ml и 2 050 (50,8%) ng•h/ml, сравнено с 289 (46,0%) ng/ml и 2 310 (43,5%) ng•h/ml при участници с умерено чернодробно увреждане и 305 (24,8%) ng/ml и 2 740 (44,0%) ng•h/ml при участници с тежко чернодробно увреждане.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Емтрицитабин

Неклиничните данни за емтрицитабин не показват особен риск за хора на базата на конвенционалните фармакологични проучвания за безопасност, токсичност при многократно

прилагане, генотоксичност, карциногенен потенциал и репродуктивна токсичност и токсичност за развитието.

Тенофовир дизопроксил

Неклиничните фармакологични проучвания за безопасност за тенофовир дизопроксил не показват особен риск за хора. Резултатите от изпитванията за токсичност при многократно прилагане при плъхове, кучета и маймуни при нива на експозиция, по-големи или равни на нивата на клинична експозиция и с възможно значение за клиничната употреба, включват токсичност за бъбреците и костите и понижаване на серумните концентрации на фосфатите. Токсичността за костите е диагностицирана като остеомаляция (при маймуни) и намалена КМП (при плъхове и кучета). Токсичността за костите при млади възрастни плъхове и кучета се е проявила при експозиции ≥ 5 - пъти експозициите при педиатрични или възрастни пациенти; токсичност за костите се е проявила при инфектирани маймуни в юношеска възраст при много високи експозиции след подкожно приложение (≥ 40 -пъти експозицията при пациенти). Резултатите от проучванията с плъхове и маймуни показват, че има намалена интестинална абсорбция на фосфати и евентуална вторична редукция на КМП, свързани със съставките.

Проучванията за генотоксичност показват положителни резултати при *in vitro* теста с миши лимфомни клетки, нееднозначни резултати при един от щамовете, използвани в теста на Еймс и слабо положителни резултати при един UDS (*unscheduled DNA synthesis* – синтеза на ДНК извън S-фазата) тест върху първични хепатоцити от плъх. Той е бил, обаче, отрицателен при *in vivo* микронуклеарен тест на миши костен мозък.

Проучванията за канцерогенност с перорално приложение при плъхове и мишки показват само ниска честота на дуоденални тумори при изключително висока доза при мишки. Малко вероятно е тези тумори да са от значение при хора.

Проучвания за репродуктивна токсичност при плъхове и зайци не показват ефект върху чифтосването, фертилитета, бременността или параметрите на плода. Тенофовир дизопроксил, обаче, е намалил индекса на жизнеността и телесната маса на кутретата при проучване за пери- и постанатална токсичност при токсични за майката дози.

Комбинация от емтрицитабин и тенофовир дизопроксил

Изпитвания за генотоксичност и токсичност при многократно прилагане в продължение на един месец или по-малко с комбинация от тези две съставки не показват влошаване на токсикологичните ефекти в сравнение с двете съставки поотделно.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Ядро на таблетката

Микрокристална целулоза
Кроскармелоза натрий
Талк
Хидрофобен колоиден силициев диоксид
Магнезиев стеарат

Филмово покритие

Поливинилов алкохол
Титанов диоксид
Макрогол
Талк
Индигокармин алуминиев лак (Е 132)

6.2 Несъвместимости

Неприложимо

6.3 Срок на годност

2 години

След първоначално отваряне да се съхранява под 30°C.

6.4 Специални условия на съхранение

Този лекарствен продукт не изисква специални температурни условия на съхранение. Да се съхранява в оригиналната опаковка, за да се предпази от влага.

За условията на съхранение след първоначално отваряне на лекарствения продукт вижте точка 6.3.

6.5 Вид и съдържание на опаковката

Бутилка от полиетилен с висока плътност (HDPE), със защитена от деца полипропиленова капачка и индукционно запечатване (с алуминиево фолио), съдържаща 30 филмирани таблетки и силикагел за поглъщане на влагата (в HDPE опаковка).

Предлагат се следните опаковки:

Картонени кутии, съдържащи 1 бутилка с 30 филмирани таблетки и картонени кутии, съдържащи 90 (3 бутилки по 30) филмирани таблетки.

Не всички видове опаковки могат да бъдат пуснати в продажба.

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне и работа

Неизползваният лекарствен продукт или отпадъчните материали от него трябва да се изхвърлят в съответствие с местните изисквания.

Бутилките се отварят чрез натиск надолу на защитената от деца капачка и завъртане обратно на часовниковата стрелка.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Zentiva, k.s.
U Kabelovny 130
102 37 Prague 10
Чешка република

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

EU/1/16/1148/001
EU/1/16/1148/002

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешаване: 9 ноември 2016 г.
Дата на последно подновяване: 16 юли 2021 г.

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

Подробна информация за този лекарствен продукт е предоставена на уебсайта на Европейската агенция по лекарствата <http://www.ema.europa.eu>.

ПРИЛОЖЕНИЕ П

- А. ПРОИЗВОДИТЕЛ(И), ОТГОВОРЕН(НИ) ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ НА ПАРТИДИ**
- Б. УСЛОВИЯ ИЛИ ОГРАНИЧЕНИЯ ЗА ДОСТАВКА И УПОТРЕБА**
- В. ДРУГИ УСЛОВИЯ И ИЗИСКВАНИЯ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА**
- Г. УСЛОВИЯ ИЛИ ОГРАНИЧЕНИЯ ЗА БЕЗОПАСНА И ЕФЕКТИВНА УПОТРЕБА НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ**

A. ПРОИЗВОДИТЕЛ(И), ОТГОВОРЕН(НИ) ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ НА ПАРТИДИ

Име и адрес на производителя(ите), отговорен(ни) за освобождаване на партидите

S.C. Zentiva S.A.
50 Theodor Pallady Blvd.
Bucharest 032266
Румъния

Б. УСЛОВИЯ ИЛИ ОГРАНИЧЕНИЯ ЗА ДОСТАВКА И УПОТРЕБА

Лекарственият продукт се отпуска по ограничено лекарско предписание (вж. Приложение I: Кратка характеристика на продукта, точка 4.2).

В. ДРУГИ УСЛОВИЯ И ИЗИСКВАНИЯ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

- **Периодични актуализирани доклади за безопасност (ПАДБ)**

Изискванията за подаване на ПАДБ за този лекарствен продукт са посочени в списъка с референтните дати на Европейския съюз (EURD списък), предвиден в чл. 107в, ал. 7 от Директива 2001/83/ЕО, и във всички следващи актуализации, публикувани на европейския уебпортал за лекарства.

Г. УСЛОВИЯ ИЛИ ОГРАНИЧЕНИЯ ЗА БЕЗОПАСНА И ЕФЕКТИВНА УПОТРЕБА НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

- **План за управление на риска (ПУР)**

Притежателят на разрешението за употреба (ПРУ) трябва да извършва изискваните дейности и действия, свързани с проследяване на лекарствената безопасност, посочени в одобрения ПУР, представен в Модул 1.8.2 на Разрешението за употреба, както и при всички следващи съгласувани актуализации на ПУР.

Актуализиран ПУР трябва да се подава:

- по искане на Европейската агенция по лекарствата;
- винаги, когато се изменя системата за управление на риска, особено в резултат на получаване на нова информация, която може да доведе до значими промени в съотношението полза/риск, или след достигане на важен етап (във връзка с проследяване на лекарствената безопасност или свеждане на риска до минимум).
- **Допълнителни мерки за свеждане на риска до минимум**

Притежателят на разрешението за употреба (ПРУ) ще гарантира, че всички лекари, които се очаква да предписват/използват Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva при възрастни и юноши за предекспозиционна профилактика (ПрЕП), са снабдени с пакет за обучение на лекари, съдържащ Кратката характеристика на продукта и подходяща учебителна брошура, както е описано по-дробно по-долу

- Учебителна брошура „ПрЕП” за предписващите, озаглавена ‘Важна информация за безопасност, предназначена за предписващите Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, относно употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за показанието „Предекспозиционна профилактика (ПрЕП)”.
- Контролен лист „ПрЕП” за предписващите

- Обучителна брошура „ПрЕП” за индивида в риск, озаглавена „Важна информация за Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за намаляване на риска от получаване на инфекция с човешкия имунодефицитен вирус (HIV)”
- Напомняща карта „ПрЕП”

Обучителна брошура „ПрЕП” за предписващите:

- Напомняне на ключовата информация за безопасност относно употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за ПрЕП при възрастни и юноши
- Напомняне на факторите, които помагат за идентифициране на индивидите с висок риск от придобиване на HIV-1
- Напомняне на риска от развитие на лекарствена резистентност на HIV-1 при недиагностицирани, инфектирани с HIV-1 индивиди
- Предоставя информация за придържане към схемата на лечение, изследванията за HIV, бъбречния, костния и HBV статус.

Контролен лист „ПрЕП” за предписващите:

- Напомняния за оценките/даване на съвети при първоначалната визита и по време на проследяването.

Обучителна брошура „ПрЕП” за индивида в риск (да се предоставя от медицинския специалист (МС):

- Напомняния за това какво трябва да знае индивидът, преди и по време на приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за намаляване на риска от получаване на HIV инфекция
- Напомняне на важността на стриктното придържане към препоръчителната схема на прилагане
- Предоставя информация как да се приема Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva
- Предоставя информация за възможните нежелани реакции
- Предоставя информация как да се съхранява Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva

Напомняща карта за ПрЕП за индивида в риск (да се предоставя от МС):

- Напомняния за придържане към схемата на прилагане
- Напомняне за спазване на планираните клинични визити.

ПРИЛОЖЕНИЕ III
ДАНИИ ВЪРХУ ОПАКОВКАТА И ЛИСТОВКА

A. ДАННИ ВЪРХУ ОПАКОВКАТА

ДАНИИ, КОИТО ТРЯБВА ДА СЪДЪРЖА ВТОРИЧНАТА ОПАКОВКА И ПЪРВИЧНАТА ОПАКОВКА

ДАНИИ ВЪРХУ БУТИЛКАТА И КАРТОНЕНАТА ОПАКОВКА /

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva 200 mg/245 mg филмирани таблетки
емтрицитабин/тенофовир дизопроксил

2. ОБЯВЯВАНЕ НА АКТИВНОТО(ИТЕ) ВЕЩЕСТВО(А)

Всяка филмирана таблетка съдържа 200 mg емтрицитабин и 245 mg тенофовир дизопроксил (еквивалентни на 291,5 mg тенофовир дизопроксил фосфат или 136 mg тенофовир).

3. СПИСЪК НА ПОМОЩНИТЕ ВЕЩЕСТВА

4. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА И КОЛИЧЕСТВО В ЕДНА ОПАКОВКА

Филмирана таблетка

30 филмирани таблетки
90 (3 бутилки с по 30) филмирани таблетки

5. НАЧИН НА ПРИЛОЖЕНИЕ И ПЪТ(ИЩА) НА ВЪВЕЖДАНЕ

Перорално приложение
Преди употреба прочетете листовката.

6. СПЕЦИАЛНО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ, ЧЕ ЛЕКАРСТВЕНИЯТ ПРОДУКТ ТРЯБВА ДА СЕ СЪХРАНЯВА НА МЯСТО ДАЛЕЧЕ ОТ ПОГЛЕДА И ДОСЕГА НА ДЕЦА

Да се съхранява на място, недостъпно за деца.

7. ДРУГИ СПЕЦИАЛНИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ, АКО Е НЕОБХОДИМО

8. ДАТА НА ИЗТИЧАНЕ НА СРОКА НА ГОДНОСТ

Годен до:

9. СПЕЦИАЛНИ УСЛОВИЯ НА СЪХРАНЕНИЕ

Да се съхранява в оригиналната опаковка, за да се предпази от влага.
След първоначално отваряне да се съхранява под 30°C.

10. СПЕЦИАЛНИ ПРЕДПАЗНИ МЕРКИ ПРИ ИЗХВЪРЛЯНЕ НА НЕИЗПОЛЗВАНА ЧАСТ ОТ ЛЕКАРСТВЕНИТЕ ПРОДУКТИ ИЛИ ОТПАДЪЧНИ МАТЕРИАЛИ ОТ ТЯХ, АКО СЕ ИЗИСКВАТ ТАКИВА

11. ИМЕ И АДРЕС НА ПРИТЕЖАТЕЛЯ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Zentiva, k.s.
U Kabelovny 130
102 37 Prague 10
Чешка република

12. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

EU/1/16/1148/001 30 филмирани таблетки
EU/1/16/1148/002 90 (3x30) филмирани таблетки

13. ПАРТИДЕН НОМЕР

Партиден №

14. НАЧИН НА ОТПУСКАНЕ

15. УКАЗАНИЯ ЗА УПОТРЕБА

16. ИНФОРМАЦИЯ НА БРАЙЛОВА АЗБУКА

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva [само върху вторичната опаковка]

17. УНИКАЛЕН ИДЕНТИФИКАТОР — ДВУИЗМЕРЕН БАРКОД

Двуизмерен баркод с включен уникален идентификатор. [само върху вторичната опаковка]

18. УНИКАЛЕН ИДЕНТИФИКАТОР — ДАННИ ЗА ЧЕТЕНЕ ОТ ХОРА

PC [само върху вторичната опаковка]
SN [само върху вторичната опаковка]
NN [само върху вторичната опаковка]

Б. ЛИСТОВКА

Листовка: информация за потребителя

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva 200 mg/245 mg филмирани таблетки емтрицитабин/тенофовир дизопроксил (emtricitabine/tenofovir disoproxil)

Прочетете внимателно цялата листовка, преди да започнете да приемате това лекарство, тъй като тя съдържа важна за Вас информация.

- Запазете тази листовка. Може да се наложи да я прочетете отново.
- Ако имате някакви допълнителни въпроси, попитайте Вашия лекар или фармацевт.
- Това лекарство е предписано лично на Вас. Не го преотстъпвайте на други хора. То може да им навреди, независимо че признаците на тяхното заболяване са същите като Вашите.
- Ако получите някакви нежелани реакции, уведомете Вашия лекар или фармацевт. Това включва и всички възможни нежелани реакции, неописани в тази листовка. Вижте точка 4.

Какво съдържа тази листовка

1. Какво представлява Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva и за какво се използва
2. Какво трябва да знаете, преди да приемете Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva
3. Как да приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva
4. Възможни нежелани реакции
5. Как да съхранявате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva
6. Съдържание на опаковката и допълнителна информация

1. Какво представлява Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva и за какво се използва

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva съдържа две активни съставки, емтрицитабин и тенофовир дизопроксил. И двете представляват антиретровирусни лекарства, които се използват за лечение на инфекция с ХИВ. Емтрицитабин е нуклеозиден инхибитор на обратната транскриптаза, а тенофовир нуклеотиден инхибитор на обратната транскриптаза. Общо двете групи са познати като НИОТ и действат чрез нарушаване нормалното действие на един ензим (обратна транскриптаза), който е от съществено значение за самовъзпроизвеждането на вируса.

- **Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva се използва за лечение на инфекция с човешкия имунодефицитен вирус тип I (ХИВ-1), при възрастни.**
- **Използва се и за лечение на ХИВ при юноши на възраст от 12 до под 18 години, с тегло най-малко 35 kg,** лекувани преди с други лекарства за ХИВ, които вече не са ефективни, или са предизвикали нежелани реакции.
 - За лечение на инфекция с ХИВ Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva винаги трябва да се прилага заедно с други лекарства.
 - Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva може да се прилага вместо емтрицитабин и тенофовир дизопроксил, използвани поотделно в същите дози.

Това лекарство не води до излекуване на ХИВ инфекцията. Докато приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, при Вас все още може да се развият инфекции или други болести, свързани с инфекцията с ХИВ.

- **Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva се използва и за намаляване на риска от получаване на инфекция с ХИВ-1 при възрастни и юноши на възраст от 12 до под 18 години, с тегло най-малко 35 kg, когато се приема ежедневно, заедно с по-безопасни сексуални практики:**
Вижте точка 2 за списък с предпазни мерки, които трябва да се вземат срещу инфекция с ХИВ.

2. Какво трябва да знаете, преди да приемете Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva

Не приемайте Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за лечение на ХИВ или за намаляване на риска от заразяване с ХИВ,

- **ако сте алергични към емтрицитабин, тенофовир, тенофовир дизопроксил или към някоя от останалите съставки на това лекарство (изброени в точка б).**

Ако това се отнася за Вас, незабавно уведомете Вашия лекар.

Преди да приемете Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за намаляване на риска от заразяване с ХИВ:

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva може само да помогне за намаляване на Вашия риск от заразяване с ХИВ, **преди да сте инфектирани.**

- **Трябва да сте ХИВ отрицателни преди да започнете да приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, за да се намали риска от заразяване с ХИВ.** Трябва да Ви бъде направен тест, за да е сигурно, че все още нямате инфекция с ХИВ. Не приемайте Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за намаляване на Вашия риск, ако не е потвърдено, че сте ХИВ отрицателни. Хората, които имат ХИВ, трябва да приемат Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva в комбинация с други лекарства.
- **Много тестове за ХИВ може да не покажат скорошна инфекция.** Ако получите грипозно заболяване, то може да означава, че наскоро сте били инфектирани с ХИВ. Това може да са признаци на инфекция с ХИВ:
 - уморемост
 - повишена температура
 - болки в мускулите и ставите
 - главоболие
 - повръщане или диария
 - обрив
 - нощни изпотявания
 - увеличени лимфни възли на врата или в слабините

Уведомете Вашия лекар за всяко грипозно заболяване - в месеца преди започването на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva или по всяка време, докато приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva.

Предупреждения и предпазни мерки

Докаато приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за намаляване на риска от заразяване с ХИВ:

- **За да намалите риска за себе си, приемайте Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva всеки ден, а не само когато смятате, че сте били изложени на риск от инфекция с ХИВ.** Не пропускайте никакви дози Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva и не спирайте приема му. Пропускането на дози може да увеличи Вашия риск да получите инфекция с ХИВ.
- **Редовно се изследвайте за ХИВ.**

- Ако смятате, че сте инфектирани с ХИВ, незабавно уведомете Вашия лекар. Може да Ви бъдат направени повече изследвания, за да е сигурно, че все още сте ХИВ отрицателни.
- **Само приемането на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva може да не спре заразяването Ви с ХИВ.**
 - Винаги практикувайте безопасен секс. Използвайте презервативи за намаляване на контакта със сперма, вагинални течности или кръв.
 - Не споделяйте лични вещи, по които може да има кръв или телесни течности, като четки за зъби или ножчета за бръснене.
 - Не споделяйте и не използвайте повторно игли или други приспособления за поставяне на инжекции или приложение на лекарства.
 - Изследвайте се за други предавани по полов път инфекции, като сифилис и гонорея. Тези инфекции улесняват инфектирането Ви с ХИВ.

Попитайте Вашия лекар, ако имате някакви допълнителни въпроси относно това как да се предпазите от заразяване с ХИВ или разпространение на ХИВ сред други хора.

Докато приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за лечение на ХИВ или за намаляване на риска от заразяване с ХИВ:

- **Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva може да засегне бъбреците Ви.** Преди и по време на лечението, Вашият лекар може да назначи кръвни изследвания за измерване на дейността на бъбреците Ви. Кажете на Вашия лекар, ако сте имали или имате бъбречни заболявания, или ако изследвания са показали бъбречни проблеми. Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не трябва да се дава на юноши със съществуващи бъбречни проблеми. Ако имате бъбречни проблеми, Вашият лекар може да Ви посъветва да спрете приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva или, ако вече имате ХИВ, да приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva по-рядко. Не се препоръчва употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, ако имате тежко бъбречно заболяване или сте на диализа.
- **Костни проблеми** (проявяващи се като упорита или влошаваща се болка в костите и понякога водещи до счупвания) могат също да се проявяват и поради увреждане на тубулните клетки на бъбреците (вижте точка 4, Възможни нежелани реакции). Кажете на Вашия лекар, ако имате болка в костите или счупвания на костите.

Тенофовир дизопроксил може също така да причини загуба на костна маса. Най-изразена костна загуба е наблюдавана в клинични проучвания, когато пациентите са лекувани за ХИВ с тенофовир дизопроксил в комбинация с усилен протеазен инхибитор.

Като цяло ефектите на тенофовир дизопроксил върху дългосрочното костно здраве и бъдещия риск от счупвания при възрастни и педиатрични пациенти не са оценени.

Кажете на Вашия лекар, ако знаете, че страдате от остеопороза. Пациентите с остеопороза са изложени на по-висок риск от счупвания.

- **Кажете на Вашия лекар ако в миналото сте имали или имате чернодробно заболяване, вкл. хепатит.** Рискът от тежки и потенциално смъртоносни чернодробни усложнения е повишен при пациенти, инфектирани с ХИВ, които имат и чернодробно заболяване (вкл. хроничен хепатит В или С), и са лекувани с антиретровирусни лекарства. Ако имате хепатит В или С, Вашият лекар внимателно ще прецени коя е най-добрата терапевтична схема за Вас.
- **Трябва да знаете Вашия инфекциозен статус по отношение на вируса на хепатит В (ХБВ),** преди да започнете прием на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva. Ако имате ХБВ, има сериозен риск от чернодробни проблеми, когато спрете приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, независимо дали имате или нямате ХИВ. Важно е да не спирате приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva без да те

уведомили Вашия лекар: вижте точка 3, Не спирайте приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva.

- **Кажете на Вашия лекар, ако сте на повече от 65 години.** Комбинацията от емтрицитабин и тенофовир дизопроксил не е проучвана при пациенти над 65-годишна възраст.

Деца и юноши

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva не трябва да се прилага при деца под 12-годишна възраст.

Други лекарства и Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva

Не приемайте Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, ако вече приемате други лекарства, съдържащи съставките на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva (емтрицитабин и тенофовир дизопроксил), или което и да е друго антивирусно лекарство, съдържащо тенофовир алафенамид, ламивудин или адефовир дипивоксил.

Прием на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva с други лекарства, които могат да увредят бъбреците Ви: особено важно е да уведомите Вашия лекар, ако приемате някое от тези лекарства, включващи

- аминогликозиди (за бактериални инфекции).
- амфотерицин В (за гъбични инфекции).
- фоскарнет (за вирусни инфекции).
- ганцикловир (за вирусни инфекции).
- пентамидин (за инфекции).
- ванкомицин (за бактериални инфекции).
- интерлевкин-2 (за лечение на рак).
- цидофовир (за вирусни инфекции).
- нестероидни противовъзпалителни средства (НСПВС, за облекчаване на костни и мускулни болки).

Ако приемате друго антивирусно лекарство, наречено протеазен инхибитор за лечение на ХИВ, Вашият лекар може да назначи кръвни изследвания, за да проследи внимателно бъбречната Ви функция.

Важно е също да кажете на Вашия лекар, ако вземате ледипасвир/софосбувир, софосбувир/велпатасвир, или софосбувир/велпатасвир/воксилапревир за лечение на инфекция с хепатит С.

Прием на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva с други лекарства, съдържащи диданозин (за лечение на ХИВ инфекция): Приемът на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva с други антивирусни лекарства, които съдържат диданозин, може да повиши нивата на диданозин в кръвта и може да намали броя на CD4 клетките. Има редки съобщения за възпаление на задстомашната жлеза и лактатна ацидоза (излишък на млечна киселина в кръвта), която понякога причинява смърт, когато едновременно са приемани лекарства, съдържащи тенофовир дизопроксил и диданозин. Вашият лекар внимателно ще обмисли дали да Ви лекува с комбинация от тенофовир и диданозин.

Информирайте Вашия лекар, ако приемате някое от тези лекарства. Информирайте Вашия лекар или фармацевт, ако приемате, наскоро сте приемали или е възможно да приемате други лекарства.

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva с храна и напитки

Когато е възможно, Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva трябва да се приема с храна.

Бременност и кърмене

Ако сте бременна или кърмите, смятате, че може да сте бременна или планирате бременност, посъветвайте се с Вашия лекар или фармацевт преди употребата на това лекарство.

Ако по време на бременността сте приемали Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva Вашият лекар може да назначи редовни кръвни изследвания, както и други диагностични изследвания, за да следи развитието на детето Ви. При деца, чиито майки са приемали НИОТ по време на бременността, ползата от защитата срещу ХИВ е по-голяма от риска от нежелани реакции.

- **Недейте да кърмите по време на лечение с Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva.** Това се налага, защото активните вещества на това лекарство се отделят с човешката кърма.
- Не се препоръчва кърмене при жени, които са HIV-положителни, тъй като HIV инфекцията може да се предаде на бебето чрез кърмата.
- Ако кърмите или смятате да кърмите, **трябва да обсъдите това с Вашия лекар възможно най-скоро.**

Шофиране и работа с машини

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva може да причини замаяност. Ако почувствате замаяност докато приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, **не шофирайте** и не използвайте никакви инструменти или машини.

Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva съдържа натрий

Това лекарство съдържа натрий, по-малко от 1 mmol (23 mg) на таблетка, т.е. практически не съдържа натрий.

3. Как да приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva

- **Винаги приемайте това лекарство, точно както Ви е казал Вашия лекар.** Ако не сте сигурни в нещо, попитайте Вашия лекар или фармацевт.

Препоръчителната доза Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за лечение на ХИВ е

- **Възрастни:** една таблетка всеки ден, когато е възможно, с храна.
- **Юноши на възраст 12 до под 18 години, с тегло най-малко 35 kg:** една таблетка всеки ден, когато е възможно с храна.

Препоръчителната доза Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за намаляване на риска от заразяване с ХИВ е

- **Възрастни:** една таблетка всеки ден, когато е възможно с храна.
- **Юноши на възраст 12 до под 18 години, с тегло най-малко 35 kg:** една таблетка всеки ден, когато е възможно с храна.

Ако имате проблем с преглъщането, може да разтрошите таблетката с връхчето на супена лъжица. Разбъркайте праха в около 100 ml (половин чаша) вода, портокалов или гроздов сок и го изпийте веднага.

- **Винаги приемайте препоръчаната Ви от Вашия лекар доза.** Така се гарантира пълна ефективност на лекарството и да се намали риска от развитие на резистентност към лечението. Не променяйте дозата, освен ако не Ви е препоръчано от Вашия лекар.
- Ако се лекувате за инфекция с ХИВ, Вашият лекар ще предпише Емтрицитабин /Тенофовир дизопроксил Zentiva с други антиретровирусни лекарства. Моля вижте листовките с информация за пациента на другите антиретровирусни лекарства за указание как трябва да приемате тези лекарства.
- **Ако приемате Емтрицитабин /Тенофовир дизопроксил Zentiva за намаляване на риска от заразяване с ХИВ,** взимайте Емтрицитабин /Тенофовир дизопроксил Zentiva всеки ден, не само когато смятате, че сте били изложени на риск от инфекция с ХИВ.

Ако имате някакви въпроси, свързани с това как да се предпазите от заразяване с ХИВ или разпространение на ХИВ сред други хора, попитайте Вашия лекар.

Ако сте приели повече от необходимата доза Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva

Ако случайно сте приели доза Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, по-голяма от препоръчителната, обърнете се за съвет към Вашия лекар или най-близкия център за спешна помощ. Вземете с Вас бутилката с таблетките, за да опишете по-лесно какво лекарство приемате.

Ако сте пропуснали една доза

Важно е да не пропускате доза Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva.

- **Ако забележите в рамките на 12 часа** от времето, когато обичайно приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, приемете таблетката, за предпочитане с храна възможно най-скоро. След това приемете следващата доза в обичайното за Вас време.
- **Ако забележите 12 или повече часа** след времето, в което обичайно приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, забравете за пропуснатата доза. Изчакайте и приемете следващата доза, за предпочитане с храна, в обичайното за Вас време.

Ако повърнете по-малко от 1 час след приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, вземете друга таблетка. Не е необходимо да приемате друга таблетка, ако сте повърнали след повече от 1 час след приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva.

Не спирайте приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva

- Ако взимате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за лечение на инфекция с ХИВ, спирането на приема на таблетките може да намали ефективността на терапията срещу ХИВ, препоръчана от Вашия лекар.
- **Ако приемате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva за намаляване на риска от заразяване с ХИВ**, не спирайте приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva и не пропускайте дози. Спирането на употребата на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva или пропускането на дози може да увеличат Вашия риск от получаване на инфекция с ХИВ.

Не спирайте приема на Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, без да сте се посъветвали с Вашия лекар.

- **Ако имате хепатит В**, е особено важно да не спирате лечението с Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva преди да се посъветвате с Вашия лекар. Възможно е след спиране на лечението да се наложат кръвни изследвания в продължение на няколко месеца. При някои пациенти с напреднало чернодробно заболяване или цироза спиране на лечението не се препоръчва, тъй като може да доведе до влошаване на хепатита Ви, което може да е животозастрашаващо.

Уведомете Вашия лекар незабавно за нови или необичайни прояви след като спрете лечението, особено прояви, които свързвате с инфекцията с хепатит В.

Ако имате някакви допълнителни въпроси, свързани с употребата на това лекарство, моля попитайте Вашия лекар или фармацевт.

4. Възможни нежелани реакции

Както всички лекарства, това лекарство може да предизвика нежелани реакции, въпреки че не всеки ги получава.

Възможни сериозни нежелани реакции:

- **Лактатната ацидоза** (излишък на млечна киселина в кръвта) представлява рядка, но потенциално животозастрашаваща нежелана реакция. Лактатната ацидоза възниква по-често при жени, особено ако са с наднормено тегло, и при хора с чернодробно заболяване. Следните може да са признаци на лактатна ацидоза:
 - задълбочено, учестено дишане,
 - сънливост,
 - неразположение (гадене), прилошаване (повръщане),
 - болки в стомаха.

Ако смятате, че може да имате лактатна ацидоза, трябва незабавно да получите лекарска помощ.

- **Някакви признаци на възпаление и инфекция.** При някои пациенти с напреднала инфекция с ХИВ (СПИН) и с анамнеза за опортюнистични инфекции (инфекции, които възникват при хора със слаба имунна система), признаците и симптомите на възпаление от предишни инфекции може да се появят скоро след започване на лечението срещу ХИВ. Счита се, че тези симптоми се дължат на подобрение в имунния отговор на организма, позволяващо на организма да се бори с инфекциите, които може да са съществували без явни симптоми.
- Може да настъпят и автоимунни нарушения, когато имунната система атакува здрава тъкан на организма, след като започнете да приемате лекарства за лечение на инфекция с ХИВ. Автоимунните заболявания може да възникнат много месеци след началото на лечението. Внимавайте за някакви симптоми на инфекция или други симптоми, като:
 - мускулна слабост,
 - слабост, започваща в ръцете и краката и преминаваща нагоре към тялото,
 - сърцебиене, треперене или свръхактивност.

Ако забележите тези или някакви други симптоми на възпаление или инфекция, трябва незабавно да получите лекарска помощ.

Възможни нежелани реакции:

Много чести нежелани реакции (може да засегнат повече от 1 на 10 души):

- диария, повръщане, гадене,
- замаяност, главоболие,
- обрив,
- чувство за слабост.

Изследванията може да покажат също:

- намалени нива на фосфатите в кръвта,
- повишено ниво на креатин-киназата.

Чести нежелани реакции (може да засегнат до 1 на 10 души):

- болки, болки в стомаха,
- безсъние, необичайни сънища,
- храносмилателни проблеми с неприятно чувство след хранене, усещане за раздуване на корема, отделяне на газове,
- обриви (вкл. червени точки или петна, понякога с уплътняване и оток на кожата), които може да са признак на алергични реакции, сърбеж, промени в цвета на кожата включително поява на тъмни петна по кожата,
- други алергични реакции, като хрипове, отоци или замаяност.

Изследвания може да покажат също:

- намаляване броя на белите кръвни клетки (намаленият брой бели кръвни клетки може да Ви направи по-податливи на инфекции),
- повишаване на триглицеридите (мастни киселини), жлъчката или захарта в кръвта,
- проблеми с черния дроб и задстомашната жлеза.

Нечести нежелани реакции (може да засегнат до 1 на 100 души):

- болка в корема, причинена от възпаление на задстомашната жлеза,
- оток на лицето, устните, езика или гърлото,
- анемия (нисък брой на червените кръвни клетки),
- разрушаване на мускулна тъкан, мускулни болки или мускулна слабост, които е възможно да се проявят поради увреждане на тубулните клетки на бъбреците.

Изследвания може да покажат също:

- понижаване на калия в кръвта,
- повишаване на креатинина в кръвта,
- промени в урината.

Редки нежелани реакции (може да засегнат до 1 на 1 000 души):

- лактатна ацидоза (вижте „Възможни сериозни нежелани реакции“),
- затлъстяване на черния дроб,
- жълто оцветяване на кожата или очите, сърбеж или болка в корема, причинени от чернодробно възпаление,
- възпаление на бъбреците, повишено отделяне на урина и чувство за жажда, бъбречна недостатъчност, увреждане на тубулните клетки на бъбреците,
- омекване на костите (с болки в костите, понякога водещо до фрактури),
- болки в гърба, причинени от бъбречни проблеми.

Увреждането на тубулните клетки на бъбреците може да бъде свързано с разрушаване на мускулна тъкан, омекване на костите (с болки в костите и понякога водещо до фрактури), мускулни болки, мускулна слабост и понижаване на калия или фосфатите в кръвта.

Ако забележите някоя от нежеланите реакции, изброени по-горе, или ако някоя от нежеланите реакции стане сериозна, уведомете Вашия лекар или фармацевт.

Следните нежелани реакции са с неизвестна честота.

- Проблеми с костите. Някои пациенти, приемащи комбинирани антиретровирусни лекарства, като Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva, може да развият заболяване на костите, наречено остеонекроза (умиране на костна тъкан, причинено от загуба на кръвоснабдяването на костта). Приемът на този вид лекарство за дълго време, приемът на кортикостероиди, пиенето на алкохол, много слабата имунна система и наднорменото тегло може да са някои от многото рискови фактори за развитие на това заболяване. Признаците на остеонекроза са:
 - скованост на ставите,
 - болки в ставите (особено в тазобедрените, коленните и раменните),
 - затруднение в движенията.

Ако забележите някой от тези симптоми, уведомете Вашия лекар.

По време на лечение за ХИВ може да настъпи увеличаване на теглото и на нивата на липидите и глюкозата в кръвта. Това отчасти е свързано с възстановяването на здравето и начина на живот, а по отношение на липидите в кръвта понякога е свързано и със самите лекарства за ХИВ. Вашият лекар ще направи изследвания за тези промени.

Други реакции при деца

- Деца, на които се дава емтрицитабин, много често получават промени в цвета на кожата, включително
 - поява на тъмни петна по кожата.
- Децата често имат нисък брой на червените кръвни клетки (анемия),
 - това може да причини умора или недостиг на въздух на детето.

Ако забележите някой от тези симптоми, уведомете Вашия лекар.

Съобщаване на нежелани реакции

Ако получите някакви нежелани лекарствени реакции, уведомете Вашия лекар или фармацевт. Това включва всички възможни неописани в тази листовка нежелани реакции. Можете също да съобщите нежелани реакции директно чрез националната система за съобщаване, посочена в [Приложение V](#). Като съобщавате нежелани реакции, можете да дадете своя принос за получаване на повече информация относно безопасността на това лекарство.

5. Как да съхранявате Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva

Да се съхранява на място, недостъпно за деца.

Не използвайте това лекарство след срока на годност, отбелязан върху бутилката и картонената опаковка след „Годен до:“. Срокът на годност отговаря на последния ден от посочения месец.

Това лекарство не изисква специални температурни условия на съхранение. Да се съхранява в оригиналната опаковка, за да се предпази от влага.

След първоначално отваряне да се съхранява под 30°C.

Не изхвърляйте лекарствата в канализацията или в контейнера за домашни отпадъци. Попитайте Вашия фармацевт как да изхвърляте лекарствата, които вече не използвате. Тези мерки ще спомогнат за опазване на околната среда.

6. Съдържание на опаковката и допълнителна информация

Какво съдържа Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva

- **Активните вещества са** емтрицитабин и тенофовир дизопроксил фосфат. Всяка филмирана таблетка съдържа 200 mg емтрицитабин и 245 mg тенофовир дизопроксил (еквивалентни на 291,5 mg тенофовир дизопроксил фосфат или 136 mg тенофовир).
- **Другите съставки са:**
Ядро на таблетката: микрокристална целулоза, кроскармелоза натрий, талк, хидрофобен колоиден силициев диоксид, магнезиев стеарат.
Филмово покритие: поливинилов алкохол, титанов диоксид, макрогол, талк, индигокармин алуминиев лак (E 132).

Как изглежда Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva и какво съдържа опаковката

Филмираните таблетки Емтрицитабин/Тенофовир дизопроксил Zentiva 200 mg/245 mg са сини, елипсовидни, двойноизпъкнали филмирани таблетки без делителна черта, с размери приблизително 19,35 x 9,75 mm.

Съдържание на опаковката:

Картонена опаковка, съдържаща 1 бутилка по 30 филмирани таблетки и картонени опаковки, съдържащи 3 бутилки по 30 филмирани таблетки.

Не всички видове опаковки могат да бъдат пуснати в продажба.

Отворете бутилките чрез натискане на обезопасената за деца капачка надолу и я завъртете обратно на часовниковата стрелка.

Всяка бутилка съдържа сушител силикагел, който трябва да се държи в бутилката, за да предпазва Вашите таблетки. Сушителят силикагел у поставен в отделно саше и не трябва да се поглъща.

Притежател на разрешението за употреба

Zentiva, k.s.
U Kabelovny 130
102 37 Prague 10
Чешка република

Производител

S.C. Zentiva S.A.
50 Theodor Pallady Blvd.
Bucharest 032266
Румъния

За допълнителна информация относно това лекарство, моля, свържете се с локалния представител на притежателя на разрешението за употреба:

België/Belgique/Belgien

Zentiva, k.s.
Tél/Tel: +32 280 86 420
PV-Belgium@zentiva.com

България

Zentiva, k.s.
Тел: +35924417136
PV-Bulgaria@zentiva.com

Česká republika

Zentiva, k.s.
Tel: +420 267 241 111
PV-Czech-Republic@zentiva.com

Danmark

Zentiva Denmark ApS
Tlf: +45 787 68 400
PV-Denmark@zentiva.com

Deutschland

Zentiva Pharma GmbH
Tel: +49 (0) 800 53 53 010
PV-Germany@zentiva.com

Eesti

Zentiva, k.s.
Tel: +372 52 70308
PV-Estonia@zentiva.com

Ελλάδα

Zentiva, k.s.
Τηλ: +30 211 198 7510
PV-Greece@zentiva.com

España

Zentiva, k.s.
Tel: +34 931 815 250
PV-Spain@zentiva.com

France

Zentiva France
Tél: +33 (0) 800 089 219
PV-France@zentiva.com

Lietuva

Zentiva, k.s.
Tel: +370 52152025
PV-Lithuania@zentiva.com

Luxembourg/Luxemburg

Zentiva, k.s.
Tél/Tel: +352 208 82330
PV-Luxembourg@zentiva.com

Magyarország

Zentiva Pharma Kft.
Tel.: +36 1 299 1058
PV-Hungary@zentiva.com

Malta

Zentiva, k.s.
Tel: +356 2778 0890
PV-Malta@zentiva.com

Nederland

Zentiva, k.s.
Tel: +31 202 253 638
PV-Netherlands@zentiva.com

Norge

Zentiva Denmark ApS
Tlf: +47 219 66 203
PV-Norway@zentiva.com

Österreich

Zentiva, k.s.
Tel: +43 720 778 877
PV-Austria@zentiva.com

Polska

Zentiva Polska Sp. z o.o.
Tel: + 48 22 375 92 00
PV-Poland@zentiva.com

Portugal

Zentiva Portugal, Lda
Tel: +351210601360
PV-Portugal@zentiva.com

Hrvatska

Zentiva d.o.o.
Tel: +385 1 6641 830
PV-Croatia@zentiva.com

Ireland

Zentiva, k.s.
Tel: +353 818 882 243
PV-Ireland@zentiva.com

Ísland

Zentiva Denmark ApS
Sími: +354 539 0650
PV-Iceland@zentiva.com

Italia

Zentiva Italia S.r.l.
Tel: +39-02-38598801
PV-Italy@zentiva.com

Κύπρος

Zentiva, k.s.
Τηλ: +357 240 30 144
PV-Cyprus@zentiva.com

Latvija

Zentiva, k.s.
Tel: +371 67893939
PV-Latvia@zentiva.com

România

ZENTIVA S.A.
Tel: +4 021.304.7597
PV-Romania@zentiva.com

Slovenija

Zentiva, k.s.
Tel: +386 360 00 408
PV-Slovenia@zentiva.com

Slovenská republika

Zentiva, a.s.
Tel: +421 2 3918 3010
PV-Slovakia@zentiva.com

Suomi/Finland

Zentiva Denmark ApS
Puh/Tel: +358 942 598 648
PV-Finland@zentiva.com

Sverige

Zentiva Denmark ApS
Tel: +46 840 838 822
PV-Sweden@zentiva.com

United Kingdom (Northern Ireland)

Zentiva, k.s. Tel: +44 (0) 800 090 2408
PV-United-Kingdom@zentiva.com

Дата на последно преразглеждане на листовката

Подробна информация за това лекарство е предоставена на уебсайта на Европейската агенция по лекарствата: <http://www.ema.europa.eu>.